Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1260/2001
af 19. juni 2001
om den fælles markedsordning for sukker

(EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 af 19. april 2002	L 104	26	20.4.2002
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 39/2004 af 9. januar 2004	L 6	16	10.1.2004

▼B

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1260/2001

af 19. juni 2001

om den fælles markedsordning for sukker

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 36 og 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den fælles landbrugspolitik bør, for at den kan fungere hensigtsmæssigt, omfatte en fælles markedsordning for sukker, som navnlig bør omfatte sukker og de flydende substitutionsprodukter herfor, isoglucose og inulinsirup.

(2) For at virkeliggøre målene for den fælles landbrugspolitik, bl.a. at give Fællesskabets sukkerroe- og sukkerrørsproducenter den nødvendige sikkerhed med hensyn til beskæftigelse og levestandard, bør der fastsættes egnede foranstaltninger til stabilisering af sukkermarkedet. Dette mål kan nås ved, at interventionsorganerne foretager opkøb. Med henblik herpå bør der for de områder, som ikke har underskudsproduktion, fastsættes en interventionspris for hvidt sukker og en interventionspris for råsukker, ligesom der årligt for hvert af de områder, der har underskudsproduktion, bør fastsættes en afledt interventionspris for hvidt sukker og i givet fald for råsukker. Interventionsprisen bør fastsættes således, at den kan sikre sukkerroe- og sukkerrørsproducenterne rimelige indkomster, samtidig med at forbrugernes interesser tilgodeses. Disse prisgarantier for sukker kommer også saccharosesirup, isoglucose og inulinsirup til gode, idet priserne på disse produkter afhænger af sukkerpriserne. Under hensyntagen til de finansielle overslag og de regler for budgetdisciplin, som fastlagdes af Det Europæiske Råd i Berlin i marts 1999, bør støttepriserne for sukker fastsættes for hele den nye ordnings anvendelsesperiode.

(3) Interventionsprisen bør fastsættes for en standardkvalitet for hvidt sukker og for råsukker, og denne standardkvalitet bør defineres. Standardkvaliteterne bør svare til gennemsnitlige kvaliteter, der er repræsentative for det i Fællesskabet producerede sukker, og det vil være hensigtsmæssigt at fastlægge de pågældende standardkvaliteter ud fra de kriterier, der anvendes i handelen. Der bør også åbnes mulighed for at ændre standardkvaliteterne, så der bl.a. kan tages hensyn til erhvervslivets ønsker og den teknologiske udvikling med hensyn til analyser.

(4) De franske oversøiske departementers geografiske beliggenhed kræver hensigtsmæssige foranstaltninger for sukker fremstillet i disse departementer.

(5) For at undgå en uheldig påvirkning af på de ovenfor omhandlede priser, der garanteres, bestemmes det, at interventionsorganerne kun kan sælge sukker til en pris, der ligger over interventionsprisen, når sukkeret ikke udføres i uforandret stand eller som forarbejdede produkter, og når det ikke er bestemt til foderbrug. På grund af denne bestemmelse er det i givet fald ikke muligt at stille sukker bestemt til konsum i Fællesskabet til rådighed for velgørende organisationer. Der bør derfor åbnes mulighed derfor, når det drejer sig om punktvise nødhjælpsforanstaltninger, der

---

([1]) EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 315.
([2]) Udtalelse afgivet den 13.3.2001 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT C 116 af 20.4.2001, s. 113.

▼B

garanterer forsyningssikkerheden og således samtidig udgør en humanitær aktion. For at sådanne foranstaltninger kan blive effektive, må de iværksættes hurtigt. Der bør derfor i sådanne tilfælde anvendes en hensigtsmæssig procedure.

(6) Sukker er navnlig ligesom stivelsesprodukter et basisprodukt, der kan anvendes i den kemiske industri til fremstilling af lignende produkter. Der bør sikres en harmonisk udvikling i anvendelsen af disse basisprodukter. Der bør fastsættes en ordning med produktionsrestitutioner, der gør det muligt at skabe nye afsætningsmuligheder af sukker ud over de traditionelle mængder; med henblik herpå bør de pågældende produkter fremover stilles til rådighed for denne industri til nedsat pris.

(7) Det er nødvendigt, at disse regler giver såvel fabrikanter som producenter af basisproduktet rimelige garantier. For sukkerroer bør der derfor ud over en basispris, der beregnes under hensyntagen til interventionsprisen for hvidt sukker, virksomhedernes indtægter ved salg af melasse, som kan ansættes til 7,61 EUR/100 kg, idet dette beløb er afledt af prisen på melasse, som ansættes til 8,21 EUR/100 kg, samt omkostningerne ved forarbejdning og levering til fabrik af sukkerroer og på grundlag af et udbytte, som for Fællesskabets vedkommende kan anslås til 130 kg hvidt sukker pr. ton sukkerroer af standardkvalitet, fastsættes minimumspriser, som sukkerfabrikanterne mindst skal betale ved deres køb af sukkerroer, for A-sukkerroer, der forarbejdes til A-sukker, og for B-sukkerroer, der forarbejdes til B-sukker.

(8) For at sikre en retfærdig balance mellem fabrikanternes og landbrugsproducenternes rettigheder og pligter bør der desuden indføres de instrumenter, der er nødvendige i denne forbindelse, navnlig EF-rammebestemmelser om de kontraktlige forhold mellem købere og sælgere af sukkerroer og passende bestemmelser for at nå dette mål for så vidt angår sukkerrør. Bestemmelserne vedrørende leveringernes normale varighed og deres fordeling, samlestationerne og transportomkostningerne, modtagelsessteder og stikprøver, restitution for roeaffald eller betaling af en tilsvarende kompensation samt fristerne for acontobetalinger har indflydelse på den faktiske pris, som sælger modtager. Forskellene i de naturbestemte, økonomiske og tekniske forhold gør det meget vanskeligt at gøre alle betingelser for køb af sukkerroer i Fællesskabet ensartede. Der findes i øjeblikket brancheaftaler indgået mellem en fabrikant eller en fabrikantorganisation på den ene side og en roedyrkerorganisation på den anden side. Det er hensigtsmæssigt dels at begrænse rammebestemmelserne til definitionen af de minimumsgarantier, der er nødvendige for sukkerroedyrkerne såvel som for fabrikanterne, for at sukkerøkonomien kan fungere hensigtsmæssigt, og dels at begrænse muligheden for at fravige visse af de regler, der er omhandlet i bilag III, til brancheaftalerne.

(9) Årsagerne til, at Fællesskabet hidtil har fastholdt en ordning med produktionskvoter for sukker, isoglucose og inulinsirup, gør sig i øjeblikket fortsat gældende. Ordningen er imidlertid blevet tilpasset for at tage hensyn til den seneste udvikling inden for produktionen og for at udstyre Fællesskabet med de fornødne instrumenter til på en rimelig, men effektiv måde at sikre, at producenterne selv fuldt ud dækker omkostningerne ved afsætningen af den overskudsproduktion, der er en følge af uligevægten mellem Fællesskabets produktion og forbrug, samt for at overholde de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, i det følgende benævnt »GATT-aftalerne«, som er godkendt ved afgørelse 94/800/EF [1].

(10) I henhold til den som led i GATT-aftalerne indgåede landbrugsaftale, i det følgende benævnt »aftalen«, skal der navnlig

[1] EFT L 336 af 23.12.1994, s. 1.

▼B

foretages en gradvis nedsættelse af den støtte, som Fællesskabet yder til udførslen af landbrugsprodukter, især sukker, der er omfattet af en garanti i form af produktionskvoter. Ifølge aftalen skal nedsættelsen af eksportstøtten gælde både mængder og bevillinger, og den skal ske i løbet af en overgangsperiode. For at garantijusteringen kan gennemføres, bør den konstaterede forskel for et produktionsår mellem den mængde, der kan udføres fra Fællesskabet, og den mængde, som er fastsat i aftalen, i første omgang fordeles mellem sukker, isoglucose og inulinsirup i forhold til den procentdel, som kvoterne for de enkelte produkter udgør af den samlede sum af de kvoter, der er fastsat for de tre produkter for Fællesskabet. Varigheden af en sådan ordning bør dog begrænses, og ordningen bør betragtes som en overgangsløsning. Bl.a. under hensyntagen til de finansielle overslag og de regler for budgetdisciplin, som fastlagdes af Det Europæiske Råd i Berlin i marts 1999, og nødvendigheden af at tage hensyn til forhandlingerne under WTO bør kvoteordningen opretholdes for produktionsårene 2001/02-2005/06.

(11) Den fælles markedsordning for sukker hviler dels på princippet om producenternes fulde finansielle ansvar for de tab, der hvert produktionsår opstår som følge af afsætningen af Fællesskabets overskudsproduktion under kvoteordningen i forhold til det interne forbrug, dels på en ordning med pris- og afsætningsgarantier, der er differentieret efter de produktionskvoter, som er tildelt de enkelte virksomheder. Inden for sukkersektoren tildeles produktionskvoterne til de enkelte virksomheder på grundlag af den faktiske produktion i løbet af en bestemt referenceperiode.

(12) Da forpligtelsen til at nedsætte eksportstøtten er indtrådt i løbet af overgangsperioden, bør de gældende basismængder for sukker og isoglucose og kvoterne for inulinsirup opretholdes uændrede, idet det dog bør fastsættes, at de hermed forbundne garantier i givet fald kan justeres, for at de forpligtelser, der er indgået i forbindelse med aftalen, kan opfyldes under hensyntagen til de grundlæggende forhold i sektoren i Fællesskabet. Det er ønskeligt at opretholde ordningen med selvfinansiering gennem sukkersektorens produktionsafgifter og ordningen med produktionskvoter.

(13) Princippet om det finansielle medansvar sikres stadig gennem producenternes bidrag, som betales i form af en basisproduktionsafgift, der opkræves af den samlede produktion af A- og B-sukker, men er begrænset til 2 % af interventionsprisen for hvidt sukker, samt en B-afgift, der opkræves af produktionen af B-sukker, men højst kan udgøre 37,5 % af nævnte pris. Isoglucose- og inulinsirupproducenterne deltager under visse betingelser i disse bidrag. Disse grænser giver ikke mulighed for under ovennævnte omstændigheder at opnå den tilstræbte selvfinansiering for sektoren i det enkelte produktionsår. Der bør derfor i dette tilfælde foreskrives opkrævning af en tillægsafgift.

(14) Tillægsafgiften bør, bl.a. ud fra ønsket om ligebehandling, fastsættes for den enkelte virksomhed under hensyntagen til virksomhedens bidrag til afgiftsprovenuet via de produktionsafgifter, den har erlagt for det pågældende produktionsår. Der bør med henblik herpå fastsættes en koefficient gældende for hele Fællesskabet, som for det givne produktionsår repræsenterer forholdet mellem dels det samlede konstaterede tab, og dels det samlede provenu, der hidrører fra afgifterne for den pågældende produktion. Endvidere bør der fastsættes bestemmelser vedrørende sukkerroe- og sukkerrørssælgernes deltagelse i absorptionen af det udækkede tab for det pågældende produktionsår.

(15) De produktionskvoter, der er tildelt de enkelte virksomheder i sukkersektoren, kan for et givet produktionsår medføre, at eksportmængden, set i forhold til forbruget, produktionen, indførslen, lagrene og overførslerne samt det gennemsnitlige forventede tab, der skal afholdes ifølge selvfinansieringsord-

▼B

ningen, overstiger den mængde, som er fastsat i aftalen. Det bør derfor fastsættes, at de garantier, der følger af kvoterne, justeres hvert produktionsår, så de forpligtelser, Fællesskabet har indgået, kan opfyldes.

(16) Fordelingen mellem sukker, isoglucose og insulinsirup bør opfølges af en fordeling pr. medlemsstat for at tage hensyn til de garantier, som følger af de kvoter, der er tildelt de producerende virksomheder i den enkelte medlemsstat, således at garantijusteringen ikke påvirker den eksisterende ligevægt med hensyn til kvoter og byrdefordeling. Derfor bør der for hver medlemsstat fastsættes en nedsættelseskoefficient for A-garantien og B-garantien på grundlag af de maksimale byrder, der er specifikke for disse garantier. Endelig bør hver berørt medlemsstat foretage fordelingen pr. virksomhed, således at der tages hensyn til de garantier, der for den enkelte virksomhed følger af dens kvoter.

(17) A- og B-kvoterne berøres af en sammenlægning eller afhændelse af virksomheder, en virksomheds afhændelse af en af sine fabrikker eller en virksomheds eller en af dens fabrikkers indstilling af produktionen. Der bør fastsættes betingelser for en medlemsstats tilpasning af de pågældende virksomheders kvoter, idet det undgås, at ændringerne af de sukkerproducerende virksomheders kvoter sker til skade for de berørte sukkerroeproducenters eller sukkerrørproducenters interesser.

(18) På grund af nødvendigheden af at muliggøre en vis strukturel tilpasning af forarbejdningsindustrien samt af sukkerroe- og sukkerrørsdyrkningen, medens kvoteordningen er i kraft, bør der indføres en skønsmargen, der gør det muligt for medlemsstaterne at ændre virksomhedernes kvoter med indtil 10 %. I betragtning af den særlige situation i sukkersektoren i Spanien, Italien og de franske oversøiske departementer bør denne begrænsning ikke gælde for disse områder, såfremt der er iværksat omstruktureringsplaner.

(19) Da de produktionskvoter, der tildeles virksomhederne, er et middel, der skal garantere producenterne, at de kan afsætte deres produktion til fællesskabspriser, må kvoteoverførsler inden for de enkelte produktionsområder kun finde sted, efter at samtlige berørte parters interesser, herunder sukkerroe- og sukkerrørsproducenternes, er taget i betragtning.

(20) For at øge afsætningsmulighederne for sukker og isoglucose på Fællesskabets indre marked bør der i øvrigt åbnes mulighed for, at sukker og isoglucose, der i Fællesskabet anvendes til andre formål end fremstilling af levnedsmidler, kan holdes uden for kvoteordningen på betingelser, der nærmere skal fastlægges.

(21) Virkeliggørelsen af et fællesskabsmarked for såvel sukker som isoglucose og inulinsirup forudsætter, at der indføres fælles regler for samhandelen ved Fællesskabets ydre grænse. En samhandelsordning med et system af importafgifter og eksportrestitutioner bidrager til at stabilisere fællesskabsmarkedet, idet det især undgås, at udsvingene i sukkerpriserne på verdensmarkedet medfører tilsvarende udsving i priserne på disse produkter i Fællesskabet. Der bør derfor åbnes adgang til ved indførsel fra tredjelande at opkræve en importafgift og ved udførsel til disse lande at betale en eksportrestitution, begge med det formål for sukkersektorens vedkommende dels at udligne forskellen mellem de uden for og inden for Fællesskabet gældende priser for sukker, såfremt verdensmarkedspriserne ligger under Fællesskabets priser, dels for isoglucose- og inulinsirupsektorens vedkommende at sikre en vis beskyttelse af de virksomheder i Fællesskabet, der forarbejder disse produkter.

(22) I tilslutning til denne ordning for samhandelen bør der, i det omfang det er nødvendigt, for at den kan fungere bedst muligt, åbnes mulighed for at fastsætte regler for benyttelse af proceduren for aktiv forædling, og i det omfang, markedssituationen kræver det, for at forbyde benyttelse heraf.

▼B

(23) I tilfælde af en knaphedssituation på verdensmarkedet, som medfører verdensmarkedspriser, der overstiger Fællesskabets priser, eller i tilfælde af vanskeligheder for den normale forsyning af et enkelt eller alle områder inden for Fællesskabet, bør der fastsættes egnede bestemmelser for i god tid at undgå, at regionale overskud frigøres til udførsel til tredjelande, og at unormale prisstigninger i Fællesskabet forhindrer stabile forsyninger til forbrugerne til rimelige priser.

(24) De kompetente myndigheder må have mulighed for til stadighed at følge bevægelserne i samhandelen med tredjelande for at kunne bedømme dennes udvikling og i givet fald anvende de i denne forordning hjemlede foranstaltninger, som udviklingen måtte kræve. Det bør derfor fastsættes, at der udstedes import- og eksportlicenser, og at der i forbindelse hermed stilles sikkerhed for gennemførelsen af de import- henholdsvis eksportforretninger, for hvilke der er ansøgt om sådanne licenser.

(25) Toldordningen gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved Fællesskabets ydre grænser. Pris- og toldordningen kan dog under særlige omstændigheder vise sig at være utilstrækkelig. For at fællesskabsmarkedet ikke i sådanne tilfælde skal forblive ubeskyttet mod forstyrrelser, som en sådan situation eventuelt kan medføre, bør Fællesskabet hurtigt kunne træffe alle nødvendige foranstaltninger. Disse foranstaltninger skal være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante GATT-aftaler. For at undgå, at der opstår problemer med forsyning af EF-markedet, er det i øvrigt nødvendigt at tillade, at toldsatserne suspenderes for bestemte produkter i sukkersektoren.

(26) Fællesskabet har foretaget en undersøgelse vedrørende hele raffineringsindustrien i Fællesskabet. Undersøgelsen viser, at det, navnlig for at sikre at alle raffinaderierne i Fællesskabet kan forsynes mere regelmæssigt og harmonisk, er nødvendigt klart at bestemme det forventede, traditionelle maksimumsbehov for den raffineringsindustri, der forarbejder råsukker til hvidt sukker, for hver af de berørte medlemsstater, dvs. Finland, Frankrig, Portugal og Det Forenede Kongerige, på grundlag af objektive referencedata og under hensyntagen til de mængder sukker bestemt til direkte konsum, der er konstateret for produktionsåret 1994/95. Med henblik på virkeliggørelse af denne målsætning bør der fastsættes en særlig præferenceordning for adgangen til markedet i Fællesskabet, hvorefter raffineringsindustrien kan få mulighed for på særlige betingelser at importere bestemte mængder råsukker af sukkerrør med oprindelse i de AVS-lande, der er parter i protokol nr. 3, der er knyttet til bilag IV til AVS/EF-partnerskabsaftalen, og i Indien og andre lande i henhold til aftaler med disse lande. Disse mængder fastsættes inden for rammerne af ovennævnte forventede, traditionelle maksimumsbehov på grundlag af opgørelser over de forventede forsyninger, og efter at de disponible mængder af råsukker af sukkerrør og sukkerroer med oprindelse i Fællesskabet og af præferenceråsukker og råsukker med oprindelse i de lande, som har fået tildelt toldkontingenter i henhold til handelsindrømmelser, som Fællesskabet har givet, er anvendt til raffinering. Som følge af forpligtelserne til at nedsætte eksportstøtten, må de mængder, der indføres til dækning af raffineringsindustriens traditionelle behov, nedsættes.

(27) Ifølge artikel 1 i nævnte protokol og i aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Indien om rørsukker skal disse præferenceimportordninger forvaltes inden for rammerne af den fælles markedsordning for sukker.

(28) Det er nødvendigt at skabe midler til at sikre, at råsukker af sukkerrør, der indføres under nævnte præferenceordninger, raffineres under de mest lige konkurrencevilkår.

(29) Raffinering er en vigtig aktivitet både inden for sukkersektoren, såvel på verdensplan som i Fællesskabet, og navnlig for de raffinaderier, der forarbejder råsukker til hvidt sukker. Ud fra en

▼B

teknisk synsvinkel opnås der ved raffineringen af rørsukker produkter af høj kvalitet, der imødekommer markedets behov. Raffinaderierne er desuden etableret direkte i områder med stort forbrug. For Fællesskabet udgør raffineringsindustrien i havneområder således et supplement til den industri, der forarbejder sukkerroer, navnlig i Finland, i den kontinentale del af Portugal, i Det Forenede Kongerige og i den sydlige og vestlige del af Frankrig.

(30) På grundlag af en undersøgelse af forsyningen af alle havneraffinaderier i Fællesskabet bør det fastsættes, at der i henhold til særaftaler mellem Fællesskabet og de lande, der er nævnt i protokol nr. 3, og/eller andre lande kan åbnes en særlig fortrinsadgang til indførsel af rårørsukker med oprindelse i de AVS-lande, der er parter i protokol nr. 3, og i Indien; adgangen åbnes på grundlag af en EF-opgørelse, og efter at de disponible mængder af råsukker af sukkerrør og sukkerroer i Fællesskabet og af præferenceråsukker og råsukker med oprindelse i de lande, som har fået tildelt toldkontingenter i henhold til handelsindrømmelser, som Fællesskabet har givet, er anvendt til raffinering.

(31) Indtil produktionsåret 2000/01 er der ydet EF-tilpasningsstøtte til den industri, der raffinerer præferencerårørsukker, og til raffinering af råsukker af sukkerrør og sukkerroer, der er høstet i Fællesskabet. Erfaringen viser, at det er berettiget at opretholde denne støtteordning og at åbne mulighed for en tilpasning heraf under hensyntagen til den økonomiske udvikling i sukkersektoren, navnlig hvad angår fremstillings- og raffineringsmargenen.

(32) Det kan blive nødvendigt at indføre visse overgangsforanstaltninger, og et sådant behov kan såvel opstå ved overgangen fra et produktionsår til et andet som i løbet af et givet produktionsår. Der bør derfor åbnes mulighed for at vedtage passende foranstaltninger.

(33) For at lette iværksættelsen af bestemmelserne i denne forordning, bør der fastsættes en procedure, ved hvilken der inden for rammerne af en forvaltningskomité for sukker etableres et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

(34) Sukkerroeindustrien i det sydlige Italien har i betragtning af sin særlige karakter og landbrugsbedrifternes størrelse vedvarende problemer. Sukkerroedyrkningen er her helt nødvendig for, at den særlig lerholdige jord kan regenerere og således undgå en tilbagevenden til monokulturen. Italien bør derfor have tilladelse til at yde de sydlige områder en national støtte i de kommende fem produktionsår med samme støttebeløb og på de samme vilkår for som for produktionsåret 2000/01. Rørsukkerproduktionen i Spanien har specifikke problemer med at klare sig i forhold til andre afgrøder. For at denne begrænsede produktion kan opretholdes, bør Spanien have tilladelse til at yde en national støtte til rørsukkerproduktionen med samme støttebeløb og på de samme vilkår som for produktionsåret 2000/01. Sukkerroeproduktionen i Portugal har, i betragtning af, at dens industri er af nyere dato, vedvarende problemer. Sukkerroeproducenter skal tilskyndes til at øge produktion på baggrund af disse problemer; Portugal bør derfor have tilladelse til at yde en national støtte til sukkerroeproduktionen i de kommende fem produktionsår med samme støttebeløb og på de samme vilkår som for produktionsåret 2000/01. Klimaforholdene gør det særlig vanskeligt at dyrke sukkerroer i Finland med en kraftig foranderlighed i produktionen til følge. Finland bør derfor have tilladelse til at yde en fast refusion af lageromkostninger for overført C-sukker og fastsætte de nærmere regler for en sådan refusion.

(35) For at tage hensyn til miljømålene bør medlemsstaterne udarbejde og vedtage miljøforanstaltninger, som de finder egnede vedrørende udnyttelsen af de landbrugsarealer, der er bestemt til produktion af de i artikel 1 nævnte produkter. I fremtiden kan medlemsstaterne dels indføre foranstaltninger, der kan fremme dyrkning i overensstemmelse med objektive miljøkriterier, dels henlede producenternes opmærksomhed på nødvendigheden af

▼B

at overholde de gældende bestemmelser. Medlemstaterne skal udarbejde en rapport om virkningerne af de nationale miljøforanstaltninger, der træffes, på landbrugsproduktionen i sukkersektoren.

(36) De udgifter, som medlemsstaterne afholder som følge af forpligtelserne i henhold til denne forordning, påhviler Fællesskabet i henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17. maj 1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ([1]).

(37) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([2])

(38) Den støtteordning, der indføres ved nærværende forordning, træder i stedet for den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker ([3]), som derfor bør ophæves sammen med forordning (EØF) nr. 206/68 ([4]), (EØF) nr. 431/68 ([5]), (EØF) nr. 447/68 ([6]), (EØF) nr. 2049/69 ([7]), (EØF) nr. 793/72 ([8]), (EØF) nr. 741/75 ([9]), (EØF) nr. 1358/77 ([10]), (EØF) nr. 1789/81 ([11]), (EØF) nr. 193/82 ([12]), (EØF) nr. 1010/86 ([13]) og (EØF) nr. 2225/86 ([14]), der indeholder de generelle gennemførelsesbestemmelser til nævnte forordning.

(39) Forordning (EF) nr. 2038/1999 indeholdt en ordning for udligning af lageromkostninger; da den markedsordning, der fastlægges ved nærværende forordning, ikke indeholder en sådan ordning, bør der fastsættes overgangsbestemmelser, der kan lette overgangen fra den hidtidige til den nye markedsordning. Med henblik herpå bør det for det første med hensyn til saldoen fra forvaltningen af ordningen for udligning af lagerom-

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.
([2]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([3]) EFT L 252 af 25.9.1999, s. 1.
([4]) Rådets forordning (EØF) nr. 206/68 af 20. februar 1968 om fastsættelse af rammebestemmelser for kontrakter og brancheaftaler vedrørende køb af sukkerroer (EFT L 47 af 23.2.1968, s. 1).
([5]) Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren (EFT L 89 af 10.4.1968, s. 3).
([6]) Rådets forordning (EØF) nr. 447/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af almindelige regler for interventioner gennem opkøb af sukker (EFT L 91 af 12.4.1968, s. 5). Senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1359/77 (EFT L 156 af 25.6.1977, s. 7).
([7]) Rådets forordning (EØF) nr. 2049/69 af 17. oktober 1969 om fastsættelse af almindelige regler om denaturering af sukker til foderbrug (EFT L 263 af 21.10.1969, s. 1).
([8]) Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 af 17. april 1972 om fastsættelse af standardkvalitet for hvidt sukker (EFT L 94 af 21.4.1972, s. 1).
([9]) Rådets forordning (EØF) nr. 741/75 af 18. marts 1975 om særlige regler for køb af sukkerroer (EFT L 74 af 22.3.1975, s. 2).
([10]) Rådets forordning (EØF) nr. 1358/77 af 20. juni 1977 om fastlæggelse af almindelige regler for udligning af lageromkostninger for så vidt angår sukker, samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 750/68 (EFT L 156 af 25.6.1977, s. 4).
([11]) Rådets forordning (EØF) nr. 1789/81 af 30. juni 1981 om indførelse af almindelige regler for ordningen med mindstelagre i sukkersektoren (EFT L 177 af 1.7.1981, s. 39). Senest ændret ved forordning (EF) nr. 725/97 (EFT L 108 af 25.4.1997, s. 13).
([12]) Rådets forordning (EØF) nr. 193/82 af 26. januar 1982 om almindelige regler for overførsel af kvoter i sukkersektoren (EFT L 21 af 29.1.1982, s. 3).
([13]) Rådets forordning (EØF) nr. 1010/86 af 25. marts 1986 om almindelige regler for produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri (EFT L 94 af 9.4.1986, s. 9).
([14]) Rådets forordning (EØF) nr. 2225/86 af 15. juli 1986 om fastsættelse af foranstaltninger til afsætning af sukker produceret i de franske oversøiske områder og om udligning af prisforskellen mellem dette sukker og præferenceråsukker (EFT L 194 af 17.7.1986, s. 7).

▼B

kostninger fastsættes, at den, uanset om den er negativ eller positiv, overføres til finansieringsordningen for afsætning af Fællesskabets overskudsproduktion af sukker, og for det andet med hensyn til betalingen af lagerafgiften for det sukker, der er oplagret på datoen for nærværende forordnings ikrafttrædelse, fastsættes, at afsætningsdatoen anses for at være den sidste dag i produktionsåret 2000/01.

(40) Der bør åbnes mulighed for at vedtage andre overgangsbestemmelser for at lette overgangen fra den ordning, der fastlagdes ved forordning (EF) nr. 2038/1999, til den nye ordning, der fastsættes ved nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Anvendelsesområde og definitioner

1. Den fælles markedsordning for sukker, der fastsættes ved denne forordning, gælder for følgende produkter:

	KN-kode	Varebeskrivelse
a)	1701	Rør- og roesukker samt kemisk ren saccharose, i fast form
b)	1212 91 1212 92 00	Sukkerroer Sukkerrør
c)	1703	Melasse hidrørende fra udvinding eller raffinering af sukker
d)	1702 20	Ahornsukker og ahornsirup
	1702 60 95 1702 90 99	Andet sukker og sukkersirup uden tilsatte smagsstoffer eller farvestoffer, undtagen lactose, glucose, maltodekstrin og isoglucose
	1702 90 60	Kunsthonning, også blandet med naturlig honning
	1702 90 71	Karamel, med et saccharoseindhold i tør tilstand på 50 vægtprocent og derover
	2106 90 59	Sirup og andre sukkeropløsninger, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer, undtagen isoglucose, lactose og maltodekstrinsirup
e)	2303 20	Roeaffald, bagasse og andre affaldsprodukter fra sukkerfremstilling
f)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglucose
g)	2106 90 30	Isoglucosesirup, tilsat smagsstoffer eller farvestoffer
h)	1702 60 80 1702 90 80	Inulinsirup

2. I denne forordning forstås ved:

a) »hvidt sukker«: sukker, ikke tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på 99,5 vægtprocent eller derover, beregnet ved polarisation

b) »råsukker«: sukker, ikke tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer, med et saccharoseindhold i tør tilstand på under 99,5 vægtprocent, beregnet ved polarisation

c) »isoglucose«: et produkt fremstillet af glucose eller polymerer heraf, med et fructoseindhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent

▼B

d) »inulinsirup«: et produkt, der opnås umiddelbart efter hydrolyse af inulin eller oligofructose, og som har et indhold i tør tilstand på mindst 10 vægtprocent fructose i fri form eller i form af saccharose

e) »A-sukker eller A-isoglucose«: enhver mængde sukker eller isoglucose, der i løbet af et bestemt produktionsår fremstilles inden for den pågældende virksomheds A-kvote

f) »B-sukker eller B-isoglucose«: enhver mængde sukker eller isoglucose, der fremstilles i løbet af et bestemt produktionsår, og som overstiger den pågældende virksomheds A-kvote uden at overskride summen af dens A- og B-kvoter

g) »C-sukker eller C-isoglucose«: enhver mængde sukker eller isoglucose, der fremstilles i løbet af et bestemt produktionsår, og som enten overstiger summen af den pågældende virksomheds A- og B-kvoter eller produceres af en virksomhed uden kvoter

h) »A-sukkerrør«: sukkerrør, der forarbejdes til A-sukker

i) »B-sukkerrør«: sukkerrør, der forarbejdes til B-sukker

j) »A-inulinsirup«: enhver mængde inulinsirup, udtrykt som isoglucoseækvivalent, der produceres i løbet af et bestemt produktionsår inden for den pågældende virksomheds A-kvote

k) »B-inulinsirup«: enhver mængde inulinsirup, udtrykt som sukker-/isoglucoseækvivalent, der produceres i løbet af et bestemt produktionsår, og som overstiger den pågældende virksomheds A-kvote uden at overskride summen af dens A- og B-kvoter

l) »C-inulinsirup«: enhver mængde inulinsirup, udtrykt som sukker-/isoglucoseækvivalent, der produceres i løbet af et bestemt produktionsår, og som enten overstiger summen af den pågældende virksomheds A- og B-kvoter, eller produceres af en virksomhed uden kvoter

m) »produktionsår«: for alle de stk. 1 nævnte produkter den periode, der begynder den 1. juli og slutter den 30. juni det følgende år.

AFSNIT I

DET INDRE MARKED

KAPITEL 1

PRISORDNING

Artikel 2

1. For hvidt sukker fastsættes for produktionsårene 2001/02-2005/06:

a) en interventionspris på 63,19 EUR/100 kg

b) hvert år en afledt interventionspris for hvert af de områder, som har underskud.

2. For råsukker fastsættes for produktionsårene 2001/02-2005/06 en interventionspris på 52,37 EUR/100 kg.

Hvis det viser sig nødvendigt at bringe råsukker, som er fremstillet i et område med underskud, i handelen, kan der fastsættes en afledt interventionspris for dette sukker.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede interventionspriser gælder for en uemballeret vare, ab fabrik, pålæsset et transportmiddel efter køberens valg.

De gælder for hvidt sukker og råsukker af en standardkvalitet som fastlagt i bilag I.

4. Kommissionen fastsætter hvert år efter proceduren i artikel 42, stk. 2, de afledte interventionspriser for hvidt sukker og i givet fald de afledte interventionspriser for råsukker.

▼B

De afledte interventionspriser fastsættes under hensyntagen til omkostningerne ved transport af sukker fra områder med overskud til områder med underskud.

Kommissionen kan ændre bilag I efter samme procedure.

Artikel 3

1. For produktionsårene 2001/02-2005/06 fastsættes basisprisen for sukkerroer af standardkvalitet til 47,67 EUR/ton på stadiet for leveringen på opsamlingsstedet.

Standardkvaliteten for sukkerroer er fastlagt i bilag II.

2. Kommissionen kan ændre bilag II efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 4

1. For produktionsårene 2001/02-2005/06:

a) fastsættes minimumsprisen for A-sukkerroer til 46,72 EUR/ton

b) fastsættes minimumsprisen for B-sukkerroer til 32,42 EUR/ton, medmindre artikel 15, stk. 5, finder anvendelse.

2. For de områder, for hvilke der fastsættes en afledt interventionspris for hvidt sukker, forhøjes minimumspriserne for A-sukkerroer og B-sukkerroer med et beløb svarende til forskellen mellem den afledte interventionspris for det pågældende område og interventionsprisen, idet dette beløb berigtiges med koefficienten 1,30.

Artikel 5

1. Medmindre andet følger af artikel 21 eller af de i medfør af artikel 14 fastsatte bestemmelser er sukkerfabrikanterne forpligtede til ved køb af sukkerroer, som er

a) egnede til forarbejdning til sukker

og

b) bestemt til forarbejdning til sukker

mindst at betale en minimumspris, der reguleres med tillæg eller fradrag svarende til kvalitetsforskellene i forhold til standardkvaliteten.

2. Den i stk. 1 nævnte minimumspris svarer

a) for så vidt angår de områder, som ikke har underskud

— for sukkerroer, der forarbejdes til A-sukker, til minimumsprisen for A-sukkerroer

— for sukkerroer, der forarbejdes til B-sukker, til minimumsprisen for B-sukkerroer

b) for så vidt angår de områder, som har underskud

— for sukkerroer, der forarbejdes til A-sukker, til minimumsprisen for A-sukkerroer, forhøjet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2

— for sukkerroer som forarbejdes til B-sukker, til minimumsprisen for B-sukkerroer, forhøjet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel samt tillæg og fradrag vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 6

1. Brancheaftaler samt kontrakter indgået mellem sælgere og købere af sukkerroer skal være i overensstemmelse med de rammebestemmelser, der er fastsat i bilag III, navnlig med hensyn til vilkårene for køb, levering, overtagelse og betaling af sukkerroer.

2. Vilkårene for køb af sukkerrør fastlægges ved brancheaftaler mellem sukkerrørsdyrkerne og sukkerfabrikanterne i Fællesskabet.

▼B

Vilkårene for køb af de landbrugsbasisprodukter, der anvendes til fremstilling af inulinsirup, fastlægges ved brancheaftaler mellem Fællesskabets producenter af basisprodukter og inulinsirupsfabrikanterne.

3. Gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 og 2 vedtages i givet fald efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

4. Såfremt der ikke er indgået brancheaftaler, kan den pågældende medlemsstat inden for denne forordnings rammer træffe de nødvendige foranstaltninger til varetagelse af de berørte parters interesser.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om de foranstaltninger, der træffes i medfør af første afsnit.

Artikel 7

1. Det interventionsorgan, som hver sukkerproducerende medlemsstat udpeger, er i hele produktionsåret forpligtet til i overensstemmelse med betingelser, der skal fastlægges i henhold til stk. 5, at købe hvidt sukker og råsukker, der er fremstillet under kvoter og fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør høstet inden for Fællesskabet, som tilbydes det, for så vidt der for det pågældende sukker forinden er indgået en oplagringskontrakt mellem sælgeren og nævnte organ.

Interventionsorganerne køber til henholdsvis den interventionspris eller den afledte interventionspris, som gælder for det område, hvor sukkeret befinder sig ved købet. Hvis sukkerets kvalitet afviger fra den standardkvalitet, for hvilken interventionsprisen er fastsat, reguleres interventionsprisen med tillæg eller fradrag.

2. Det kan vedtages at yde præmier for sukker, som er gjort uegnet til konsum, og som opfylder bestemmelserne i traktatens artikel 23, stk. 2.

3. Det vedtages, såfremt bestemmelserne i traktatens artikel 23, stk. 2, er opfyldt, at yde produktionsrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og f), omhandlede varer, for de i artikel 1, stk. 1, litra d), omhandlede former for sirup samt for kemisk ren fructose henhørende under KN-kode 1702 50 00 som mellemprodukt, hvis disse anvendes til fremstilling af visse varer inden for den kemiske industri.

Fastsættelsen af restitutionen sker bl.a. under hensyn til de omkostninger i forbindelse med anvendelsen af importeret sukker, der ville påhvile den kemiske industri, såfremt den forsynede sig på verdensmarkedet.

4. Der ydes fællesskabsstøtte til afsætning i Fællesskabets europæiske regioner af sukker fremstillet i de franske oversøiske departementer. Denne støtte vedrører:

— raffinering på raffinaderierne i Fællesskabets europæiske regioner af sukker fremstillet i disse departementer, bl.a. afhængigt af deres udbytte

— transport af sukker fremstillet i de franske oversøiske departementer til Fællesskabets europæiske regioner samt eventuelt oplagring i disse departementer.

De faste beløb for transportudgifter for hvert departement til Fællesskabets europæiske regioner omfatter bl.a.:

— et fast beløb for transportudgifter ab fabrik til fob-stadiet

— et fast beløb for søtransportudgifter fra fob-stadiet til cif-lastrumsstadiet i Fællesskabets europæiske havne og dertil knyttede forsikringsudgifter.

I det omfang, det er nødvendigt for forsyningerne til raffinaderierne, kan det bestemmes, at de i første afsnit nævnte foranstaltninger også skal gælde for råsukker fremstillet af sukkerroer høstet i Fællesskabet.

I denne artikel forstås ved »raffinaderi«: et anlæg, hvis virksomhed udelukkende består i raffinering af råsukker eller af sirup, som endnu ikke er forarbejdet til sukker i fast form.

▼B

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2, herunder bestemmelser vedrørende

— de minimumskvaliteter og -mængder, som kræves ved intervention

— de tillæg og fradrag, der gælder ved intervention

— fremgangsmåden ved og betingelserne for interventionsorganernes overtagelse

— betingelserne for ydelse af præmier samt præmiernes størrelse

— de produkter, for hvilke der ydes produktionsrestitutioner, samt betingelserne herfor og restitutionernes størrelse

— muligheden for om nødvendigt at bestemme, at ydelsen af produktionsrestitutionen for fructose begrænses til en samlet mængde af dette produkt, som skal fastsættes for Fællesskabet

— muligheden for at yde produktionsrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra h), omhandlede varer

— de i stk. 4 omhandlede foranstaltninger.

Artikel 8

For at bidrage til at sikre forsyningen af alle eller af et enkelt af Fællesskabets områder, fastsætter Kommissionen efter proceduren i artikel 42, stk. 2, særlige interventionsforanstaltninger, hvis artikel 31 anvendes.

Disse foranstaltninger må dog ikke bevirke, at Fællesskabets sukkerfabrikanter bliver forpligtede til at sælge sukker til interventionsorganerne.

Artikel 9

1. Interventionsorganerne må kun sælge sukker til en pris, der ligger over interventionsprisen.

Det kan dog vedtages, at interventionsorganerne sælger sukker til en pris, der er lig med eller lavere end interventionsprisen, såfremt sukkeret er bestemt til

— foderbrug, eller

— udførsel i uforandret stand eller efter forarbejdning til en af de i traktatens bilag I opregnede varer eller til en af de varer, der er anført i bilag V til denne forordning.

2. Uanset stk. 1 kan der træffes afgørelse om, at interventionsorganerne stiller sukker i uforandret stand, som de ligger inde med, til rådighed for velgørende organisationer — anerkendt af den pågældende medlemsstat eller, hvis anerkendelse af sådanne organisationer ikke har fundet sted i denne medlemsstat, af Kommissionen — der medvirker ved punktvise nødhjælpsforanstaltninger, til en pris, der er lavere end interventionsprisen, eller helt gratis med henblik på gratis uddeling til konsum på Fællesskabets indre marked.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og den i stk. 2 nævnte afgørelse om at stille sukker til rådighed vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

KAPITEL 2

KVOTEORDNING

Artikel 10

1. Kapitel 2 gælder for produktionsårene 2001/02-2005/06.

2. Basismængderne for A- og B-produktionen af sukker, isoglucose og inulinsirup er de mængder, der er fastsat i artikel 11, stk. 2.

3. For at opfylde Fællesskabets forpligtelser i henhold til den landbrugsaftale, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 2, kan garantierne for afsætning af sukker, isoglucose og inulinsirup, der er produceret inden for kvoterne, nedsættes for et eller flere bestemte produktionsår.

▼B

4. Med henblik på anvendelse af stk. 3 fastlægges inden den 1. oktober for hvert produktionsår garantimængden inden for kvoterne på grundlag af prognoserne for produktion, indførsel, forbrug, oplagring, overførsel og restmængde, der kan udføres, samt det anslåede gennemsnitlige tab, der skal afholdes ifølge selvfinansieringsordningen, jf. artikel 15, stk. 1, litra d). Viser prognoserne, at der for det pågældende produktionsår er en restmængde, der kan udføres, som er større end det maksimum, der er fastsat i aftalen, nedsættes garantimængden med forskellen efter proceduren i artikel 42, stk. 2. Forskellen fordeles på sukker, isoglucose og inulinsirup i forhold til den procentdel, som summen af A- og B-kvoterne for det enkelte produkt repræsenterer i Fællesskabet. Den fordeles derefter pr. medlemsstat og pr. produkt under anvendelse af den tilsvarende fordelingskoefficient, som er fastsat i følgende tabel:

▼B

Region	1		2		3	
	Koefficient for sukker udtrykt i hvidt sukker		Koefficient for isoglucose i tørstof		Koefficient for inulinsirup i sukker-/isoglucoseækivalent	
	A-sukker	B-sukker	A-isoglucose	B-isoglucose	A-inulinsirup	B-inulinsirup
BLØU (1)	0,046201	0,009920	0,225547	0,062024	0,556265	0,130955
Danmark	0,027206	0,008015	—	—	—	—
Tyskland	0,224812	0,069174	0,104246	0,024551	—	—
Grækenland	0,012352	0,001235	0,037978	0,008944	—	—
Spanien	0,026459	0,001102	0,166138	0,017721	—	—
Frankrig (hovedlandet) (2)	0,213231	0,063239	0,061081	0,015898	0,058922	0,013847
Frankrig (OD) (2)	0,019298	0,002063	—	—	—	—
Irland	0,007752	0,000775	—	—	—	—
Italien	0,082491	0,015514	0,059803	0,014083	—	—
Nederlandene	0,053393	0,014083	0,026804	0,006313	0,194365	0,045646
Portugal (det kontinetale område)	0,002323	0,000232	0,029213	0,006880	—	—
Portugal (den autonome region Azorerne)	0,000387	0,000039	—	—	—	—
Det Forenede Kongerige	0,044297	0,004430	0,084713	0,022596	—	—
Østrig	0,022673	0,005292	—	—	—	—
Sverige	0,014327	0,001433	—	—	—	—
Finland	0,005683	0,000568	0,023151	0,002316	—	—

(1) Den Belgisk-Luxembourgske Økonomiske Union.
(2) Under hensyntagen til anvendelsen af artikel 12, stk. 3, andet afsnit.

▼B

5. Medlemsstaten fordeler derefter den forskel, som gælder for den, mellem de producerende virksomheder, der er etableret på dens område, efter forholdet mellem deres A-kvote og deres B-kvote for det pågældende produkt og medlemsstatens A-basismængde og B-basismængde for produktet.

Sukker, isoglucose og inulinsirup, der er produceret ud over garantimængden, betragtes som C-sukker, C-isoglucose eller C-inulinsirup.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder nedsættelse af garantimængden og eventuel ændring af denne med henblik på fastsættelsen af garantimængden for det følgende produktionsår, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 11

1. Medlemsstaterne tildeler på de i dette kapitel fastsatte betingelser en A-kvote og en B-kvote til hver virksomhed, som er etableret på deres område, som fremstiller sukker, isoglucose eller inulinsirup, og som i produktionsåret 2000/01 har fået tildelt en A-kvote og en B-kvote.

2. Med henblik på tildelingen af de i stk. 1 nævnte A- og B-kvoter fastsættes følgende basismængder:

1) **A-basismængder**

Region	a) B-basismængde for sukker (1)	b) B-basismængde for isoglucose (2)	c) A-basismængde for inulinsirup (3)
Danmark	325 000,0	—	—
Tyskland	2 612 913,3	28 643,3	—
Grækenland	288 638,0	10 435,0	—
Spanien	957 082,4	74 619,6	—
Frankrig (hovedlandet)	2 506 487,4	15 747,1	19 847,1
Frankrig (OD)	463 872,0	—	—
Irland	181 145,2	—	—
Italien	1 310 903,9	16 432,1	—
Nederlandene	684 112,4	7 364,6	65 519,4
Østrig	314 028,9	—	—
Portugal (det kontinetale område)	63 380,2	8 027,0	—
Portugal (den autonome region Azorerne)	9 048,2	—	—
Finland	132 806,3	10 792,0	—
Sverige	334 784,2	—	—
Den Belgisk-Luxembourgske Økonomiske Union	674 905,5	56 150,6	174 218,6
Det Forenede Kongerige	1 035 115,4	21 502,0	—

(1) I tons hvidt sukker.
(2) I tons tørstof.
(3) I tons tørstof, udtrykt i hvidt sukker-/isoglucoseækvivalent.

2) **B-basismængder**

Region	a) B-basismængde for sukker (1)	b) B-basismængde for isoglucose (2)	c) A-basismængde for inulinsirup (3)
Danmark	95 745,5	—	—
Tyskland	803 982,2	6 745,5	—
Grækenland	28 863,8	2 457,5	—
Spanien	39 878,5	7 959,4	—

▼B

Region	a) B-basismængde for sukker (1)	b) B-basismængde for isoglucose (2)	c) A-basismængde for inulinsirup (3)
Frankrig (hovedlandet)	752 259,5	4 098,6	4 674,2
Frankrig (OD)	46 372,5	—	—
Irland	18 114,5	—	—
Italien	246 539,3	3 869,8	—
Nederlandene	180 447,1	1 734,5	15 430,5
Østrig	73 297,5	—	—
Portugal (det kontinetale område)	6 338,0	1 890,3	—
Portugal (den autonome region Azorerne)	904,8	—	—
Finland	13 280,4	1 079,7	—
Sverige	33 478,0	—	—
Den Belgisk-Luxembourgske Økonomiske Union	144 906,1	15 441,0	41 028,2
Det Forenede Kongerige	103 511,5	5 735,3	—

(1) I tons hvidt sukker.
(2) I tons tørstof.
(3) I tons tørstof, udtykt i hvidt sukker-/isoglucoseækvivalent.

3. A- og B-kvoterne for de virksomheder, der fremstiller sukker, isoglucose og inulinsirup, er de kvoter, som medlemsstaterne efter proceduren i artikel 10, stk. 5, og efter justering på grundlag af de i stk. 2 fastsatte basismængder har tildelt for produktionsåret 2000/01 inden anvendelse af artikel 26, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2038/1999, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af artikel 10, stk. 3-6, og artikel 12.

4. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages i givet fald efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 12

1. Medlemsstaterne kan foretage overførsler af A- og B-kvoter mellem virksomheder på betingelserne i denne artikel og under hensyntagen til hver af de berørte parters interesser, bl.a. sukkerroe- og sukkerrørsproducenternes interesser.

Første afsnit finder ikke anvendelse på inulinsirup.

2. Medlemsstaterne kan nedsætte A-kvoten og B-kvoten for hver sukkerproducerende eller isoglucoseproducerende virksomhed på deres område med en mængde, som ikke overstiger 10 % af henholdsvis den A-kvote eller den B-kvote, som er fastsat for de enkelte virksomheder i overensstemmelse med artikel 11.

Den i første afsnit nævnte grænse på 10 % gælder ikke for Italien, for Spanien eller for de franske oversøiske departementer, når overførslen af kvoter sker i forbindelse med omstruktureringsplaner for sektoren for sukkerroer, sukkerrør eller sukker i det pågældende område, og foranstaltningen er nødvendig for en gennemførelsen af disse planer.

Omstruktureringsprojekterne og de deraf følgende foranstaltninger, som berører A- og B-kvoterne, meddeles straks Kommissionen.

3. Medlemsstaterne tildeler de frigjorte A- og B-kvotemængder til en eller flere andre virksomheder, hvad enten disse allerede måtte have fået tildelt en kvote eller ej, og som er beliggende i samme region jf. artikel 11, stk. 2, som de virksomheder, hvis kvoter er blevet nedsat med disse mængder.

Frankrig kan dog nedsætte de i overensstemmelse med artikel 11 fastlagte A-kvoter med indtil 30 000 tons hvidt sukker for virksomhederne i de oversøiske departementer og tildele de således frigjorte mængder

▼B

til en eller flere andre virksomheder i hovedlandet. A-kvoten for hver af de pågældende virksomheder må efter nedsættelsen ikke være mindre end den gennemsnitlige sukkerproduktion inden for kvoten, som er konstateret for virksomheden i sukkerproduktionsårene 1977/78 til 1979/80.

4. De nærmere bestemmelser om ændringer af kvoter, bl.a. i tilfælde af sammenlægning eller afhændelse af virksomheder, er anført i bilag IV.

5. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages i givet fald efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 13

1. C-sukker, der ikke overføres i henhold til artikel 14, og C-isoglucose og C-inulinsirup må ikke afsættes på Fællesskabets indre marked, men skal udføres i uforandret stand inden den 1. januar efter udløbet af det pågældende produktionsår.

Artikel 7, 27 og 33 finder ikke anvendelse på C-sukker, C-isoglucose eller C-inulinsirup.

2. I det omfang, det er nødvendigt for at sikre stabile sukkerforsyninger i Fællesskabet, kan det undtagelsesvis bestemmes, at artikel 33 finder anvendelse på C-sukker. I så fald bestemmes det samtidigt, at hele den pågældende mængde C-sukker faktisk kan afsættes på det indre marked, uden at det i stk. 3 fastsatte beløb opkræves.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

De skal især indeholde regler om opkrævning af en afgift på C-sukker, C-isoglucose og C-inulinsirup, hvis det ikke inden for en dato, der skal fastlægges nærmere, godtgøres, at C-sukkeret, C-isoglucosen eller C-inulinsiruppen er udført i uforandret stand inden for den fastsatte frist.

Artikel 14

1. Enhver virksomhed kan beslutte at overføre den del af sin sukkerproduktion, der overstiger A-kvoten, eller en del heraf til det følgende produktionsår, således at nævnte produktion henregnes under produktionen for dette følgende produktionsår. En sådan beslutning er uigenkaldelig.

Enhver virksomhed kan beslutte at overføre den del af sin produktion af A- og B-sukker, der i henhold til artikel 10, stk. 3-6, er blevet produktion af C-sukker, eller en del heraf til det følgende produktionsår, således at nævnte produktion henregnes under produktionen for dette følgende produktionsår. En sådan beslutning er ligeledes uigenkaldelig. Endvidere er den ikke underkastet den eventuelle begrænsning, der er omhandlet i stk. 4.

2. De virksomheder, der træffer den i stk. 1 omhandlede beslutning,

— meddeler inden den 1. februar den pågældende medlemsstat, hvilke producerede sukkermængder, der overføres, og

— forpligter sig til at oplagre den eller de mængder, der skal overføres, i en sammenhængende tolvmånedersperiode, hvis begyndelsesdato skal fastlægges.

Datoen den 1. februar som anført i første afsnit, første led, erstattes dog:

a) for virksomheder i Spanien med den 15. april med hensyn til produktion af roesukker og med den 20. juni med hensyn til produktion af rørsukker

b) for virksomheder i Det Forenede Kongerige med den 15. februar

c) for virksomheder i de franske departementer Guadeloupe og Martinique med den 1. maj.

Såfremt den endelige produktion i det pågældende produktionsår er mindre end det overslag, der blev udarbejdet på tidspunktet for beslut-

▼B

ningen om overførsel, kan den overførte mængde reguleres med tilbagevirkende kraft inden den 1. august det følgende produktionsår.

3. Rammes en region i Fællesskabet af en naturkatastrofe som f.eks. tørke eller oversvømmelse, kan der efter proceduren i artikel 42, stk. 2, træffes afgørelse om, at den i stk. 2, første afsnit, andet led, omhandlede obligatoriske oplagringsperiode afkortes for en sukkermængde, der gør det muligt at sikre normale forsyninger i den pågældende region.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, ved hvilke der kan fastsættes en grænse for de mængder sukker, der kan overføres, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

De skal især indeholde regler om opkrævning af en afgift på den oplagrede mængde, der er omhandlet i stk. 2, første afsnit, andet led, og som afsættes i den foreskrevne oplagringsperiode.

Artikel 15

1. Inden udgangen af hvert produktionsår konstateres:

a) den anslåede størrelse af produktionen af A- og B-sukker, A- og B-isoglucose og A- og B-inulinsirup i det løbende produktionsår

b) den anslåede størrelse af afsætningen til forbrug i Fællesskabet af sukker, isoglucose og inulinsirup i det løbende produktionsår

c) størrelsen af det overskud, der kan udføres, ved at mængden under litra b) fratrækkes i mængden under litra a)

d) det anslåede gennemsnitlige tab eller den anslåede gennemsnitlige indtægt pr. ton sukker for de eksportforpligtelser, der skal opfyldes for det løbende produktionsår.

   Dette gennemsnitlige tab eller denne gennemsnitlige indtægt er lig med forskellen mellem det samlede restitutionsbeløb og det samlede afgiftsbeløb i forhold til den pågældende samlede eksportforpligtelsestonnage.

e) det samlede anslåede tab eller den samlede anslåede indtægt, ved at det under litra c) omhandlede overskud multipliceres med det gennemsnitlige tab eller den gennemsnitlige indtægt under litra d).

2. Inden udgangen af produktionsåret 2005/06, og uden at dette indskrænker anvendelsen af artikel 10, stk. 3-6, konstateres kumulativt for produktionsårene 2001/02-2005/06:

a) størrelsen af det overskud, der kan eksporteres, fastlagt på grundlag af dels den endelige produktion af A- og B-sukker, A- og B-isoglucose og A- og B-inulinsirup, og dels den endelige mængde sukker, isoglucose og inulinsirup, der er afsat til forbrug inden for Fællesskabet

b) størrelsen af det gennemsnitlige tab eller den gennemsnitlige indtægt pr. ton sukker som følge af de pågældende samlede eksportforpligtelser, beregnet som anført i stk. 1, litra d), andet afsnit

c) størrelsen af det samlede tab eller den samlede indtægt ved, at det under litra a) omhandlede overskud multipliceres med det gennemsnitlige tab eller den gennemsnitlige indtægt under litra b)

d) det samlede provenu af de opkrævede basisproduktionsafgifter og B-afgifter.

Det samlede anslåede tab eller den samlede anslåede indtægt, der er nævnt under stk. 1, litra e), justeres på grundlag af forskellen mellem de under litra c) og d) omhandlede konstateringer.

3. Når de i stk. 1 omhandlede konstateringer efter justering i overensstemmelse med stk. 2 og under hensyntagen til artikel 18, stk. 1, resulterer i et forventet samlet tab, divideres dette med den forventede mængde A- og B-sukker, A- og B-isoglucose og A- og B-inulinsirup, der produceres i det løbende produktionsår. Det beløb, der fremkommer herved, skal opkræves hos fabrikanterne som basisproduktionsafgift på deres produktion af A- og B-sukker, A- og B-isoglucose og A- og B-inulinsirup.

▼B

Denne afgift må dog ikke overstige:

— for det pågældende sukker, et maksimumsbeløb svarende til 2 % af interventionsprisen for hvidt sukker

— for den pågældende inulinsirup, udtrykt i sukker-/isoglucoseækvivalent ved anvendelse af koefficienten 1,9, et maksimumsbeløb svarende til maksimumsbeløbet for hvidt sukker

— for den pågældende isoglucose, den del af basisproduktionsafgiften, der påhviler sukkerfabrikanterne.

4. Når loftet over basisproduktionsafgiften ikke gør det muligt fuldstændigt at dække det i stk. 3, første afsnit, omhandlede samlede tab, divideres restbeløbet med den forventede mængde B-sukker, B-isoglucose og B-inulinsirup, der produceres i det løbende produktionsår. Det beløb, der fremkommer herved, skal opkræves hos fabrikanterne som B-afgift på deres produktion af B-sukker, B-isoglucose og B-inulinsirup.

Medmindre andet følger af stk. 5, må denne afgift dog ikke overstige:

— for B-sukker, et maksimumsbeløb svarende til 30 % af interventionsprisen for hvidt sukker

— for B-inulinsirup, udtrykt i sukker-/isoglucoseækvivalent ved anvendelse af koefficienten 1,9, et maksimumsbeløb svarende til maksimumsbeløbet for B-sukker

— for B-isoglucose, den del af B-afgiften, der påhviler sukkerfabrikanterne.

5. Hvis de i stk. 1 omhandlede konstateringer fører til, at der som følge af det i stk. 3 og 4 fastsatte loft for basisproduktionsafgiften og B-afgiften er fare for, at det samlede forventede tab for det løbende produktionsår ikke kan dækkes af det forventede provenu af disse afgifter, justeres den i stk. 4, andet afsnit, første led, anførte maksimale procentsats i det omfang, det er nødvendigt for at dække nævnte samlede tab, idet den dog ikke må overstige 37,5 %.

Den justerede maksimale procentsats for B-afgiften fastsættes for det løbende produktionsår inden den 15. september i det pågældende produktionsår. Den minimumspris for B-sukkerroer, der er nævnt i artikel 4, stk. 1, litra b), ændres i overensstemmelse hermed.

6. Alle tab som følge af ydelse af produktionsrestitutioner som omhandlet i artikel 7, stk. 3, medregnes ved konstateringen af det samlede tab, der er nævnt i stk. 1, litra e).

7. De i denne artikel omhandlede afgifter opkræves af medlemsstaterne.

8. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2, og kan navnlig vedrøre:

— de afgiftsbeløb, der skal opkræves

— en justering af den maksimale procentsats for B-afgiften

— en ændring af minimumsprisen for B-sukkerroer svarende til justeringen af den maksimale procentsats for B-afgiften.

Artikel 16

1. Når det samlede tab, der i henhold til artikel 15, stk. 1 og 2, er konstateret for et givet produktionsår, ikke fuldt ud dækkes af provenuet af produktionsafgiften for samme produktionsår i henhold til artikel 15, stk. 3, 4 og 5, opkræves der, med forbehold af artikel 4, hos fabrikanterne en tillægsafgift, der fuldt ud kan dække den del af det pågældende samlede tab, som ikke dækkes ved nævnte provenu.

2. Tillægsafgiften beregnes for hver sukker-, isoglucose- og inulinsirupproducerende virksomhed ved at multiplicere det samlede beløb, som virksomheden skal betale i produktionsafgifter for det pågældende produktionsår, med en koefficient, der skal fastsættes. Denne koefficient repræsenterer for Fællesskabet forholdet mellem det i henhold til artikel 15, stk. 1 og 2, konstaterede samlede tab for det pågældende produktionsår og provenuet af den basisproduktionsafgift og den B-

▼B

afgift, som sukker-, isoglucose- og inulinsirupsfabrikanterne skal betale for det pågældende produktionsår, idet dette forhold nedsættes med 1.

3. Tillægsafgiften betales af de pågældende fabrikanter inden den 15. december, der følger efter det produktionsår, for hvilket den skal erlægges.

Sukkerfabrikanterne kan alt efter tilfældet af sælgerne af sukkerroer eller sukkerrør høstet i Fællesskabet, kræve godtgørelse af en del af den pågældende opkrævede tillægsafgift. Denne godtgørelse kan højst være lig med det i artikel 15 fastsatte maksimumsbidrag fra sælgerne af sukkerroer eller sukkerrør til betalingen af basisproduktionsafgiften og B-afgiften for det pågældende produktionsår, multipliceret med den i stk. 2 omhandlede koefficient.

Den i andet afsnit omhandlede godtgørelse betales for de sukkerroer, der er leveret i det pågældende produktionsår. De berørte parter kan dog træffe aftale om, at godtgørelsen betales for de sukkerroer, der leveres det følgende produktionsår.

4. Ved de i artikel 15, stk. 2, omhandlede konstateringer tages der hensyn til provenuet af opkrævningen af den i stk. 1 omhandlede tillægsafgift.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til nærværende artikel, herunder fastsættelsen af den i stk. 2 omhandlede koefficient, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 17

1. Inulinsirupsfabrikanterne kan kræve, at en del af den basisproduktionsafgift, B-afgift og tillægsafgift, der opkræves hos producenterne, betales af sælgerne af det landbrugsbasisprodukt, der er anvendt til fremstilling af den pågældende inulinsirup. Denne del kan ikke overstige den del, som sukkerroedyrkerne bærer for det pågældende produktionsår; den fastlægges ved brancheaftaler eller kontrakter ud fra købsprisen for det landbrugsbasisprodukt, der er leveret for det pågældende produktionsår.

2. Gennemførelsesbestemmelser til stk. 1 vedtages i givet fald efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 18

1. Hvis det efter anvendelsen af artikel 15 og 16 for produktionsåret 2000/01 konstateres, at det samlede faktiske tab i nævnte produktionsår:

a) ikke fuldt ud dækkes af provenuet af produktionsafgiften og i givet fald tillægsafgiften, lægges den heraf følgende finansielle udgift til det i artikel 15, stk. 1, litra e), omhandlede anslåede samlede tab for det produktionsår, i hvilket nævnte konstatering finder sted

b) er mindre end provenuet af produktionsafgiften og i givet fald tillægsafgiften, skal et beløb svarende til denne forskel trækkes fra det samlede anslåede tab eller, alt efter tilfældet, lægges til den anslåede indtægt, der følger af anvendelsen af artikel 15 og 16 for det produktionsår, i hvilket nævnte konstatering finder sted.

2. Når afgiftsbeløbet for basisproduktionen er mindre end det i artikel 15, stk. 3, omhandlede maksimumsbeløb, eller når B-afgiftsbeløbet er mindre end det i artikel 15, stk. 4, omhandlede maksimumsbeløb, eventuelt justeret i henhold til artikel 15, stk. 5, er sukkerfabrikanterne forpligtede til at betale sælgerne af sukkerroer 60 % af forskellen mellem det pågældende maksimale afgiftsbeløb og det afgiftsbeløb, der skal opkræves.

Det beløb, der skal betales pr. ton sukkerrør, fastsættes for standardkvaliteten.

De tillæg og fradrag, der er omhandlet i artikel 5, anvendes på dette beløb.

▼B

3. Fællesskabets sukkerfabrikanter kan af sælgerne af sukkerrør, som er dyrket i Fællesskabet, for den sukkermængde, for hvilken den pågældende afgift opkræves, kræve en godtgørelse på 60 % af afgiften.

4. Medlemsstaterne sikrer sig på grundlag af oplysninger fra sukkerfabrikanterne, at betalingen for sukkerroerne er i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne herom.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 19

1. I kontrakterne om levering af sukkerroer bestemt til sukkerfremstilling skelnes der mellem sukkerroerne alt efter, om den mængde sukker, der skal fremstilles af disse sukkerroer, er

a) sukker under A-kvoten

b) sukker under B-kvoten

c) andet sukker end sukker under A- eller B-kvoterne.

Sukkerfabrikanterne giver for hver virksomhed den medlemsstat hvor den pågældende virksomhed fremstiller sukker, meddelelse om:

— de under litra a) omhandlede sukkerroemængder, for hvilke de før udsåningen har indgået kontrakter, samt det sukkerindhold, der er lagt til grund i kontrakten

— det hertil svarende anslåede udbytte.

Medlemsstaterne kan forlange supplerende oplysninger.

2. Uanset artikel 5, stk. 2, litra b), er sukkerfabrikanter, der ikke inden udsåningen har indgået leveringskontrakter for en sukkerroemængde svarende til A-kvoten til minimumsprisen for A-sukkerroer, forpligtede til mindst at betale den nævnte minimumspris for enhver sukkerroemængde, som forarbejdes til sukker i den pågældende virksomhed.

3. Der kan ved en af den pågældende medlemsstat godkendt brancheaftale fastsættes undtagelser fra stk. 1 og 2.

4. De almindelige regler for anvendelsen af denne artikel er fastsat i bilag III.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og i givet fald de kriterier, som fabrikanterne skal overholde ved fordelingen på de enkelte sukkerroesælgere af de mængder sukkerroer, der jf. stk. 1 indgås kontrakter om inden udsåningen, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 20

1. Det kan besluttes, at sukker eller isoglucose, der anvendes til fremstilling af bestemte varer, ikke skal betragtes som produktion som omhandlet i dette kapitel.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder listen over de i stk. 1 omhandlede varer, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 21

1. Sukkerfabrikanterne kan købe sukkerroer bestemt til den pågældende virksomheds produktion af C-sukker eller af det i artikel 20 omhandlede sukker til en pris, der ligger under de i artikel 4, stk. 1, omhandlede minimumspriser for sukkerroer.

2. For den købte mængde sukkerroer, som svarer til den sukkermængde, der er

— afsat på det indre marked i henhold til artikel 13, stk. 3, eller

— overført til det følgende produktionsår i henhold til artikel 14

▼B

regulerer fabrikanterne af det pågældende sukker i givet fald købsprisen således, at den mindst er lig med minimumsprisen for A-sukkerroer.

3. Gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages i givet fald efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

AFSNIT II

SAMHANDELEN MED TREDJELANDE

KAPITEL 1

DEN ALMINDELIGE ORDNING

Artikel 22

1. Ved indførsel til Fællesskabet eller udførsel fra Fællesskabet af de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), d), f), g) og h), nævnte produkter skal der fremlægges import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der ansøger herom, uanset hvor i Fællesskabet vedkommende er etableret, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af artikel 26 og 27 og af artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2820/98 ([1]).

Import- eller eksportlicensen gælder for hele Fællesskabet. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre indførslen eller udførslen inden for licensens gyldighedsperiode, og denne sikkerhed fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte periode, medmindre der foreligger force majeure.

2. Efter proceduren i artikel 42, stk. 2:

a) kan den ordning, der er fastsat i stk. 1, udvides til at omfatte de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra e)

b) fastsættes licensernes gyldighedsperiode og de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel, ved hvilke der også kan foreskrives en betænkningstid for licensernes udstedelse.

Artikel 23

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatsen i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Uanset stk. 1 kan Kommissionen for ved indførsel fra tredjelande at sikre en rimelig forsyning af Fællesskabets marked med råsukker bestemt til raffinering, henhørende under KN-kode 1701 11 10 og 1701 12 10, og med melasse, henhørende under KN-kode 1703, efter proceduren i artikel 42, stk. 2, helt eller delvis suspendere anvendelsen af importtold for disse produkter og fastlægge de nærmere bestemmelser for en sådan suspension.

Suspension kan finde sted i den periode, hvor verdensmarkedsprisen forhøjet med den i den fælles toldtarif anførte importtold:

— for råsukker overstiger interventionsprisen for dette produkt

— for melasse overstiger det prisniveau, der svarer til den pris på melasse, der for det pågældende sukkerproduktionsår i forbindelse med fastsættelsen af basisprisen for sukkerroer har dannet grundlag for fastsættelsen af sukkerfabrikanternes indtægter fra salg af melasse.

Artikel 24

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet som følge af indførsel af bestemte landbrugsprodukter pålægges indførsel til toldsatsen i den fælles toldtarif af et eller flere af disse

([1]) EFT L 357 af 30.12.1998. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 416/2001 (EFT L 60 af 1.3.2001, s. 43).

▼B

produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der i overensstemmelse med traktatens artikel 300 er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor indførslen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller hvor virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, Fællesskabet meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af indførslen til Fællesskabet i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for produktet.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 42, stk. 2. De kan navnlig vedrøre:

a) de produkter, for hvilke der anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige udløsningskriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 25

For så vidt angår melasse finder:

— den i artikel 23, stk. 2, nævnte verdensmarkedspris

og

— den i artikel 24, stk. 3, nævnte repræsentative pris

anvendelse på en standardkvalitet.

Standardkvaliteten kan fastlægges efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 26

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af aftaler indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, åbnes og forvaltes efter bestemmelser fastlagt efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (»først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (»samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til den traditionelle samhandel (»traditionelle/nye importører«).

Der kan fastlægges andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal, hvor det er relevant, tage hensyn til forsyningsbehovene på Fællesskabets marked og nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, men der kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, idet de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden, dog skal iagttages.

4. Ved de i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsættes årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig fordeling på mindre

▼B

perioder, ligesom det fastlægges, hvilken forvaltningsmetode der skal anvendes, herunder i givet fald bestemmelser vedrørende:

a) garantier for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af de i litra a) nævnte garantier

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og disses gyldighedsperiode.

Artikel 27

1. For at muliggøre udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), nævnte produkter i uforandret stand eller i form af varer, som er anført i bilag V, på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for de i samme stykke, litra a) og c), nævnte produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og priserne i Fællesskabet i fornødent omfang udlignes ved en eksportrestitution.

Eksportrestitutionen for råsukker må ikke være større end den, der ydes for hvidt sukker.

2. Der kan ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), omhandlede produkter i uforandret stand eller i form af varer, som er anført i bilag V.

Restitutionens størrelse fastlægges for 100 kg tørstof, navnlig under hensyntagen til:

a) den restitution, der gælder ved udførsel af produkter henhørende under KN-kode 1702 30 91

b) den restitution, der gælder ved udførsel af produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d)

c) de økonomiske aspekter i forbindelse med de påtænkte udførsler.

3. Eksportrestitutionen for de i artikel 1 nævnte produkter i form af varer, der er anført i bilag V, må ikke være større end den, der gælder for disse produkter, når de udføres i uforandret stand.

4. Den fremgangsmåde, der skal fastlægges for tildeling af de mængder, der kan udføres med restitution, skal være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt, og der tages hensyn til fællesskabseksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem små og store erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende, men som tilfredsstiller forvaltningens behov

c) af en sådan art, at der ikke forekommer forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

5. Restitutionen er den samme for hele Fællesskabet. Den kan differentieres efter destination, når situationen på verdensmarkedet eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes efter proceduren i artikel 42, stk. 2. Fastsættelsen kan bl.a. foretages:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) ved licitation for de produkter, for hvilke denne metode hidtil har kunnet anvendes.

Restitutionerne, der fastsættes med regelmæssige tidsintervaller, kan om nødvendigt ændres af Kommissionen i løbet af tidsintervallet på begæring af en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

Tilbud indgivet ved en licitation tages kun i betragtning, såfremt der er stillet sikkerhed. Medmindre der foreligger force majeure, forfalder

▼B

sikkerheden helt eller delvis, såfremt de forpligtelser, der påhviler licitationsdeltagerne, ikke eller kun delvis opfyldes.

Bestemmelserne i artikel 28, 29 og 30 om ikke-denaturerede produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), c) og d), der udføres i uforandret stand, finder supplerende anvendelse.

6. Ved restitutionens fastsættelse tages der især hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades indført under proceduren for forædling.

7. For de produkter, der er nævnt i artikel 1, og som udføres i uforandret stand, ydes restitutionen kun efter ansøgning og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

8. Det restitutionsbeløb, der ydes ved udførsel af de i artikel 1 nævnte produkter i uforandret stand, er det, som gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om differentierede restitutioner, som samme dag gælder:

a) for den i licensen anførte destination

eller

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

Der kan træffes passende foranstaltninger for at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke.

9. Bestemmelserne i stk. 7 og 8 kan efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93 udvides til også at omfatte de i artikel 1 nævnte produkter, når de udføres i form af varer, som er anført i bilag V.

10. For de i artikel 1 nævnte produkter, for hvilke der ydes restitution i forbindelse med fødevarehjælp, kan der efter proceduren i artikel 42, stk. 2, fastsættes undtagelser fra stk. 7 og 8.

11. Restitutionen betales, når det er godtgjort, at produkterne:

— er udført fra Fællesskabet

og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken der er fastsat en restitution, jf. dog stk. 8, første afsnit, litra b). Der kan dog efter proceduren i artikel 42, stk. 2, fastsættes undtagelser fra denne bestemmelse, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Supplerende bestemmelser kan vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

12. Ved udførsel i uforandret stand af ikke-denaturerede produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), ydes der kun restitution, såfremt de er:

a) fremstillet af sukkerroer eller sukkerrør høstet inden for Fællesskabet

b) indført til Fællesskabet i henhold til artikel 35, eller

c) fremstillet af et af de produkter, der er indført i henhold til artikel 35.

13. Der ydes ikke restitution ved udførsel i uforandret stand af ikke-denaturerede produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), der ikke er af fællesskabsoprindelse og ikke er fremstillet af sukker indført til Fællesskabet i henhold til den i stk. 12, litra b), nævnte bestemmelse eller af produkter som omhandlet i stk. 12, litra c).

14. Overholdelsen af de mængdemæssige begrænsninger, der følger af de i henhold til traktatens artikel 300 indgåede aftaler, sikres på

▼B

grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter.

15. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser vedrørende genfordeling af ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan udføres, og ændringer af bilag V, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2. De nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af stk. 6 for de i artikel 1 omhandlede produkter, der udføres i form af varer som anført i bilag V, vedtages dog efter proceduren i artikel 16 i forordning (EF) nr. 3448/93.

Artikel 28

1. Denne artikel finder anvendelse på fastsættelsen af restitutioner for ikke-denaturerede produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), der udføres i uforandret stand.

2. Hvis restitutionerne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter fastsættes med regelmæssige tidsintervaller:

a) finder fastsættelsen sted hver anden uge.

   Denne fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 42, stk. 2, hvis det konstateres, at der ikke inden for Fællesskabet er overskud af sukker til udførsel på grundlag af verdensmarkedsprisen. I så fald ydes der ingen restitution

b) foretages fastsættelsen af restitutionen under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyn til følgende faktorer:

   — den i området med det største overskud inden for Fællesskabet gældende interventionspris for hvidt sukker eller den interventionspris for råsukker, der gælder i det område inden for Fællesskabet, der med hensyn til udførsel af dette sukker anses for repræsentativt

   — omkostningerne ved transport af sukker fra de i første led nævnte områder til Fællesskabets eksporthavne eller andre udførselssteder

   — de med sukkerets afsætning på verdensmarkedet forbundne handels- og givet fald omladnings-, transport- og emballeringsomkostninger

   — de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for sukker

   — det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler

   — de begrænsninger, der følger af aftaler indgået i henhold til traktatens artikel 300.

3. Hvis restitutionen for de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter fastsættes ved licitation, gælder følgende:

a) Licitationen skal vedrøre restitutionens størrelse.

b) Medlemsstaternes kompetente myndigheder afholder licitationen i overensstemmelse med en retsakt, der er bindende for alle medlemsstater. Denne retsakt fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre, at alle personer, der er etableret inden for Fællesskabet, har lige adgang til at deltage.

c) Licitationsbetingelserne skal fastlægge en frist for indgivelse af bud. Inden for tre arbejdsdage efter indgivelsesfristens udløb fastsættes for den pågældende licitation et maksimumsbeløb for restitutionen på grundlag af de fremkomne bud og i overensstemmelse med proceduren i artikel 42, stk. 2. Ved beregningen af maksimumsbeløbet tages der hensyn til forsynings- og prissituationen inden for Fællesskabet, priserne og afsætningsmulighederne på verdensmarkedet samt omkostningerne ved udførsel af sukker.

   Efter samme procedure kan der fastsættes en maksimumsmængde.

d) Når det er muligt at gennemføre udførslen med en lavere restitution end den, der fremkommer, når forskellen mellem priserne inden for Fællesskabet og verdensmarkedspriserne tages i betragtning, og når udførslen finder sted med en særlig destination, kan det fastsættes,

▼B

at medlemsstaternes kompetente myndigheder afholder en speciel licitation, hvis betingelser

— åbner mulighed for at indgive bud, indtil licitationen afsluttes, og

— fastsætter et maksimumsbeløb for restitutionen beregnet i overensstemmelse med, hvad den pågældende udførsel måtte kræve.

e) Hvis den i et bud angivne restitution

— overstiger det fastsatte maksimumsbeløb, forkastes buddet af medlemsstaternes kompetente myndigheder

— ikke er højere end maksimumsbeløbet, er den restitution, der skal fastsættes af disse myndigheder, lig med den i det pågældende bud angivne.

4. For råsukker gælder følgende:

a) Restitutionen fastsættes for den i bilag I definerede standardkvalitet.

b) Den i henhold til stk. 2, litra a), med regelmæssige tidsintervaller fastsatte restitution:

— må ikke overstige 92 % af den for det samme tidsrum fastsatte restitution for hvidt sukker. Denne begrænsning gælder dog ikke de restitutioner, der skal fastsættes for kandis

— skal ved hver udførsel multipliceres med en reguleringskoefficient, der beregnes ved, at det udførte råsukkers udbytte, beregnet i overensstemmelse med bilag I, divideres med 92.

c) Det i stk. 3, litra c), omhandlede maksimumsbeløb i forbindelse med en licitation må ikke overstige 92 % af det ifølge samme bestemmelse samtidigt fastsatte maksimumsbeløb for hvidt sukker.

Artikel 29

1. For de ikke-denaturerede produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, litra c), der udføres i uforandret stand, fastsættes restitutionen hver måned under hensyntagen til:

a) den pris for melasse, der for det pågældende sukkerproduktionsår i forbindelse med fastsættelsen af basisprisen for sukkerroer har dannet grundlag for fastsættelsen af sukkerfabrikanternes indtægter fra salg af melasse

b) priserne og afsætningsmulighederne for melasse på fællesskabsmarkedet

c) de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for melasse

d) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Denne periodiske fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 42, stk. 2, hvis det konstateres, at der ikke inden for Fællesskabet er overskud af melasse til udførsel på grundlag af verdensmarkedspriserne. I så fald ydes der ingen restitution.

2. Under særlige omstændigheder kan restitutionen for bestemte mængder og bestemte områder inden for Fællesskabet fastsættes ved licitation. Licitationen skal vedrøre restitutionens størrelse.

Licitationen afholdes af de pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder i medfør af en bemyndigelse, der fastsætter licitationsbetingelserne. Disse betingelser skal sikre, at alle personer, der er etableret inden for Fællesskabet, har lige adgang til at deltage.

Artikel 30

1. For ikke-denaturerede produkter som nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), der udføres i uforandret stand, fastsættes hver måned et basisbeløb for restitutionen. Denne periodiske fastsættelse kan dog suspenderes efter proceduren i artikel 42, stk. 2, hvis den periodiske fastsættelse af restitutionen for hvidt sukker i uforandret stand er suspenderet. I så fald ydes der ingen restitution.

▼B

2. Basisbeløbet for restitutionen for de i stk. 1 nævnte produkter, med undtagelse af sorbose, er lig med en hundrededel af et beløb, der fastlægges under hensyn til:

a) forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i området med det største overskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet fastsættes, og de på verdensmarkedet konstaterede noteringer eller priser for hvidt sukker

b) nødvendigheden af at tilvejebringe ligevægt mellem

— anvendelsen af Fællesskabets basisprodukter med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande, og

— anvendelsen af produkter fra disse lande, for hvilke forædling kan finde sted under proceduren herfor.

3. Basisbeløbet for restitutionen for sorbose er lig med restitutionsbasisbeløbet nedsat med en hundrededel af den gældende produktionsrestitution.

4. Basisbeløbet for restitutioner kan begrænses til at gælde for visse af de i artikel 1, stk. 1, litra d), nævnte produkter.

Artikel 31

I det omfang det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for sukker kan fungere bedst muligt, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 42, stk. 2, helt eller delvis udelukke anvendelse af proceduren for aktiv forædling for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1.

Artikel 32

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning; den tarifnomenklatur, der følger af denne forordnings anvendelse, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

a) opkrævning af afgifter med tilsvarende virkning som told

b) anvendelse af kvantitative importrestriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 33

1. Overstiger verdensmarkedsprisen på sukker interventionsprisen, kan der opkræves en eksportafgift for det pågældende sukker. Afgiften skal pålægges, hvis cif-prisen for hvidt sukker eller for råsukker er mere end 10 % højere end interventionsprisen.

Eksportafgiften kan fastsættes ved licitation. Når der ikke er tale om licitation, er den afgift, der skal opkræves, den, der gælder på dagen for udførslen.

2. Hvis cif-prisen for hvidt sukker eller for råsukker er mere end 10 % højere end interventionsprisen, kan Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, beslutte at yde tilskud ved indførsel af det pågældende produkt.

Hvis det konstateres, at

a) Fællesskabets forsyning

eller

b) forsyningen af et vigtigt forbrugsområde i Fællesskabet

ikke længere kan sikres ved hjælp af Fællesskabets disponible mængder, træffer Rådet på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, afgørelse om ydelse af tilskud ved indførsel samt om reglerne herfor. Disse regler vedrører navnlig

▼B

mængden af hvidt sukker eller råsukker, der skal ydes tilskud til, varigheden af tilskudsperioden og i givet fald importområderne.

3. Efter proceduren i artikel 42, stk. 2, vedtages:

a) de i stk. 1 og 2 nævnte cif-priser

b) de eksportafgifter, der fastlægges ved licitation

c) de øvrige gennemførelsesbestemmelser til denne artikel.

For de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra b), c), d), f), g) og h), kan der efter proceduren i artikel 42, stk. 2, fastsættes bestemmelser svarende til bestemmelserne i stk. 1 og 2.

4. De andre beløb end de i stk. 3 nævnte, der følger af anvendelsen af denne artikel, fastsættes af Kommissionen.

Artikel 34

1. Bliver EF-markedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af indførsel eller udførsel udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 33 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet vedtager efter proceduren i traktatens artikel 37, stk. 2, de generelle gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastsætter de tilfælde, hvor medlemsstaterne kan træffe retsbevarende foranstaltninger, samt begrænsningerne herfor.

2. Indtræder den i stk. 1 omhandlede situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ afgørelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks finder anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter dagen for meddelelsen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Det kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 300, stk. 2.

KAPITEL 2

ORDNINGEN VEDRØRENDE PRÆFERENCEINDFØRSEL

Artikel 35

Artikel 36, 37 og 38 anvendes på rørsukker, i det følgende benævnt »præferencesukker«, henhørende under KN-kode 1701, med oprindelse i de i bilag VI nævnte stater og indført i Fællesskabet i henhold til:

a) protokol nr. 3 til bilag IV til AVS/EF-partnerskabsaftalen

b) aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Indien om rørsukker.

Artikel 36

Når interventionsorganerne eller andre af Fællesskabet udpegede befuldmægtigede til garanterede priser opkøber præferencesukker, der er indført i henhold til de i artikel 35 nævnte bestemmelser, og hvis kvalitet afviger fra standardkvaliteten, reguleres de garanterede priser med tillæg eller fradrag.

Artikel 37

1. Ved indførsel af præferencesukker i henhold til de i artikel 35 nævnte bestemmelser anvendes der ingen importafgift.

▼B

2. Der kan ikke, for så vidt angår præferencesukker, vedtages undtagelser fra de i artikel 32, stk. 2, nævnte forbud.

Artikel 38

1. I produktionsårene 2001/02-2005/06 ydes der som interventionsforanstaltning tilpasningsstøtte til den industri, der raffinerer præferencerårørsukker, som med henblik herpå er indført i Fællesskabet i henhold til de i artikel 35 nævnte bestemmelser.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte kan kun ydes for de mængder, der er fastlagt i de i artikel 35 nævnte bestemmelser, og kun hvis de raffineres til hvidt sukker i de raffinaderier, der er defineret i artikel 7, stk. 4. For denne produktion af hvidt sukker fastsættes støttebeløbet til 0,10 EUR/100 kg sukker udtrykt i hvidt sukker.

3. I den i stk. 1 nævnte periode ydes der en supplerende basisstøtte på 0,10 EUR/100 kg sukker udtrykt i hvidt sukker til raffinering i de i artikel 7, stk. 4, definerede raffinaderier af rårørsukker, som er produceret i de oversøiske franske departementer, for at der kan skabes ligevægt mellem prisvilkårene for dette sukker og præferencesukker.

4. Tilpasningsstøtten og den supplerende støtte kan justeres under hensyntagen til den økonomiske udvikling i sukkersektoren, navnlig hvad angår fremstillings- og raffineringsmargenen.

5. Såfremt artikel 7, stk. 4, andet afsnit, anvendes, kan støtteordningen i henhold til stk. 1-3 i nærværende artikel på nærmere fastsatte betingelser udvides til at omfatte råsukker af roer, der er høstet i Fællesskabet og raffineret på de raffinaderier, der er defineret i nævnte artikel 7.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder de i stk. 4 omhandlede justeringer, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 39

1. I den i artikel 38, stk. 1, nævnte periode opkræves der med henblik på en hensigtsmæssig forsyning af Fællesskabets raffinaderier som defineret i artikel 7, stk. 4, en nedsat afgift, i det følgende benævnt »særafgift«, ved indførsel af rårørsukker med oprindelse i de i artikel 35 nævnte stater eller i andre stater i henhold til aftaler, der er indgået med disse, i det følgende benævnt »særligt præferencesukker«, og som indføres på de betingelser, der er fastsat i aftalerne, navnlig hvad angår den minimumskøbspris, raffinaderierne skal betale.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 og med forbehold af stk. 5 udgør det forventede maksimale forsyningsbehov pr. produktionsår, udtrykt i hvidt sukker, for raffineringsindustrien i

a) Finland:	59 925 tons
b) Frankrig, hovedlandet:	296 627 tons
c) Portugal, det kontinentale område:	291 633 tons
d) Det Forenede Kongerige:	1 128 581 tons.

3. Med forbehold af stk. 5 fastlægges på grundlag af en fuldstændig EF-forsyningsprognose for råsukker for hvert produktionsår eller del af et produktionsår de mængder råsukker af sukkerrør og sukkerroer høstet i Fællesskabet, med eller uden oprindelsesskelnen, der er til rådighed for raffineringsindustrien. Denne prognose kan revideres i løbet af produktionsåret.

Med henblik på denne fastlæggelse er de mængder sukker fra de oversøiske franske departementer og præferencesukker til direkte konsum, der skal tages i betragtning ved den enkelte prognose, lig med de mængder, der er konstateret for produktionsåret 1994/95, med fradrag af det anslåede stedlige forbrug i nævnte departementer for det pågældende produktionsår. Fremgår det af opgørelsen, at disse disponible mængder er utilstrækkelige til at opfylde de i stk. 2 nævnte maksimale behov, træffes der de fornødne foranstaltninger for at sikre, at de

▼B

manglende mængder kan indføres som særligt præferencesukker i de berørte medlemsstater under den importordning med særafgift, der er fastsat i de i stk. 1 nævnte aftaler.

4. Hvis de forventede maksimale behov for en medlemsstat, som fastsat i stk. 2 eller som ændret i henhold til stk. 5, er overskredet, opkræves der, medmindre der foreligger force majeure, for en mængde, der er lig med overskridelsen, et beløb svarende til den gældende fulde afgift for det pågældende produktionsår forhøjet med de i artikel 38 omhandlede støttebeløb, og eventuelt forhøjet med den højeste tillægsafgift, der har været anvendt i samme produktionsår.

I tilfælde af en ændring efter stk. 5 vil de mængder præferenceråsukker, som overstiger de ændrede forventede maksimale behov, dog inden for de i stk. 2 fastsatte mængder kunne sælges til interventionsorganerne på de i artikel 36 fastsatte betingelser, såfremt de ikke kan afsættes i Fællesskabet.

5. Anvendes artikel 10, stk. 3-6, nedsættes summen af de i stk. 2 i nærværende artikel nævnte forventede maksimale behov for det pågældende produktionsår med en mængde svarende til summen af de mængder særligt præferencesukker, der er nødvendig til at dække de forventede maksimale behov, som fastlagt på de i stk. 3 omhandlede betingelser, og under anvendelse af den samme procentvise nedsættelse som den, der i henhold til artikel 10, stk. 5, anvendes på summen af A-basismængderne for EF-sukker.

Nedsættelsen af de maksimale behov fordeles mellem de pågældende medlemsstater på grundlag af forholdet mellem den mængde, der i stk. 2 er fastsat for hver enkelt af dem, og summen af de mængder, der er fastsat i samme stykke.

6. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelserne om gennemførelsen og forvaltningen af de i stk. 1 nævnte aftaler, vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

AFSNIT III

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 40

Bestemmelser, der er nødvendige for at undgå, at der ved overgangen fra et sukkerproduktionsår til et andet eller i løbet af et givet produktionsår opstår forstyrrelser på sukkermarkedet som følge af ændringer i prisniveauet, kan vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 41

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler gensidigt hinanden de oplysninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning.

De nærmere regler for meddelelse og videregivelse af disse oplysninger vedtages efter proceduren i artikel 42, stk. 2.

Artikel 42

1. Kommissionen bistås af en forvaltningskomité for sukker (i det følgende benævnt »komitéen«).

2. Når der henvises til denne artikel, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF. Fristen i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til en måned.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 43

Komitéen kan behandle ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

▼B

Artikel 44

Varer som nævnt i artikel 1, stk. 1, til hvis fremstilling eller forarbejdning der er blevet anvendt varer, der ikke er omfattet af traktatens artikel 23, stk. 2, og artikel 24, må ikke overgå til fri omsætning i Fællesskabet.

Artikel 45

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes artikel 87, 88 og 89 i traktaten på fremstillingen af og handelen med de i artikel 1, stk. 1, omhandlede varer.

Artikel 46

1. Italien bemyndiges til at yde en tilpasningsstøtte, som ikke kan overstige 5,43 EUR pr. 100 kg hvidt sukker, til sukkerroeproducenter og eventuelt til sukkerproducenter ved produktion af den tilsvarende mængde sukker foretaget inden for kvote A og B for hver sukkerfremstillende virksomhed i følgende regioner: Abruzzerne, Molise, Apulien, Sardinien, Campania, Basilicata, Calabrien og Sicilien.

2. Såfremt det er påkrævet som følge af usædvanlige forhold i forbindelse med de igangværende planer for omstrukturering af sukkersektoren i disse regioner, kan Italien imidlertid efter det pågældende produktionsår foretage en tilpasning af den i stk. 1 omhandlede støtte. Ved anvendelsen af traktatens artikel 87, 88 og 89 vurderer Kommissionen navnlig, om denne støtte er i overensstemmelse med omstruktureringsplanerne.

3. Spanien bemyndiges til at yde en tilpasningsstøtte, som ikke kan overstige 7,25 EUR pr. 100 kg hvidt sukker, til rørsukkerproducenter i Spanien ved produktion af den tilsvarende mængde sukker foretaget inden for kvote A og B for hver virksomhed, der fremstiller sukker af rør.

4. Portugal bemyndiges til at yde en tilpasningsstøtte, som ikke kan overstige 3,11 EUR pr. 100 kg hvidt sukker, til sukkerroeproducenter på Portugals fastlandsområde ved produktion af den tilsvarende mængde sukker foretaget inden for kvote A og B for hver sukkerproducerende virksomhed.

5. Finland bemyndiges til at yde en fast refusion af lageromkostninger for overført C-sukker i overensstemmelse med artikel 14. Gennemførelsesbestemmelserne for dette stykke fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 42, stk. 2.

6. De berørte medlemsstater forelægger Kommissionen de foranstaltninger, der vedtages for hvert produktionsår i medfør af stk. 1-5.

7. Denne artikel finder anvendelse på produktionsårene 2001/02-2005/06.

Artikel 47

1. For så vidt angår landbrugsvirksomhed, der omfattes af denne forordnings anvendelsesområde, træffer medlemsstaterne de miljøforanstaltninger, de finder hensigtsmæssige i betragtning af situationen med hensyn til den anvendte landbrugsjord eller den pågældende produktion, og som afspejler de potentielle miljøvirkninger. Disse foranstaltninger opstilles på grundlag af miljøkrav, der tager hensyn til klima- og jordbundsforhold for de pågældende arealer, forvaltningen af vand til kunstvanding og vekseldrift og dyrkningsmetoder, der kan forbedre miljøet. Om nødvendigt støtter medlemsstaterne, jf. dog artikel 87, 88 og 89 i traktaten, landbrugsproducenterne i sukkersektoren med forskningsprogrammer for at udvikle dyrkningsmetoder, der er i højere grad er forenelige med miljøet, og gennem offentliggørelse af resultaterne af disse forskningsprogrammer.

2. Medlemsstaterne fastsætter for overtrædelser af de i stk. 1 omhandlede miljøkrav passende sanktioner, som står i forhold til omfanget af de miljømæssige virkninger heraf.

▼B

3. Medlemsstaterne forelægger senest den 30. juni 2002 Kommissionen en rapport om miljøsituationen for landbrugsproduktionen i sukkersektoren og virkningerne af de nationale foranstaltninger, der er truffet i henhold til stk. 1 og 2.

AFSNIT IV

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 48

Saldoen fra anvendelsen af ordningen for udligning af lageromkostninger i produktionsåret 2000/01 i henhold til forordning (EF) nr. 2038/1999 overføres, så den alt efter tilfældet trækkes fra eller lægges til den ordning, der er omhandlet i artikel 15 og 16, for produktionsåret 2001/02.

For det sukker, der den 30. juni 2001 er oplagret under den ordning for udligning af lageromkostninger, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2038/1999, anses afsætningsdatoen i forbindelse med opkrævningen af lagerafgiften for at være den 30. juni 2001.

Artikel 49

Forordning (EF) nr. 2049/1999, (EØF) nr. 206/68, (EØF) nr. 431/68, (EØF) nr. 447/68, (EØF) nr. 2049/69, (EØF) nr. 793/72, (EØF) nr. 741/75, (EØF) nr. 1358/77, (EØF) nr. 1789/81, (EØF) nr. 193/82, (EØF) nr. 1010/86 og (EØF) nr. 2225/86 ophæves.

Henvisninger til forordningerne (EF) nr. 2038/1999, (EØF) nr. 206/68, (EØF) nr. 431/68, (EØF) nr. 793/72, (EØF) nr. 741/75 og (EØF) nr. 193/82 skal forstås som henvisninger til nærværende forordning og læses i henhold til sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 50

1. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 42, stk. 2, fastsætte de overgangsforanstaltninger, som måtte være nødvendige for at sikre en harmonisk overgang fra den ordning, der gælder for produktionsåret 2000/01, til den ordning, der udgøres af de ved nærværende forordning fastsatte foranstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan omfatte undtagelser fra bestemmelserne i denne forordning.

2. På grundlag af Kommissionens undersøgelser af markedssituationen, kvotesystemet, priserne og forholdet mellem de forskellige erhvervsgrene inden for sektoren samt en analyse af den skærpede konkurrence som følge af EU's internationale forpligtelser, forelægger Kommissionen i 2003 en rapport, eventuelt ledsaget af passende forslag.

Artikel 51

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra produktionsåret 2001/02.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Punkt I

STANDARDKVALITETEN FOR HVIDT SUKKER

1. Hvidt sukker af standardkvalitet har følgende egenskaber:

   a) sund og sædvanlig handelskvalitet, tørt, ensartet krystalliseret, frit flydende

   b) polarisation: mindst 99,7º

   c) vandindhold: højst 0,06 %

   d) indhold af invertsukker: højst 0,04 %

   e) det ifølge nr. 2 bestemte pointtal må hverken overstige 22 i alt eller:

      — 15 for askeindholdet

      — 9 for farvetypen, bestemt ved den af Institut für landwirtschaftliche Technologie und Zuckerindustrie Braunschweig anvendte metode, i det følgende kaldet »Braunschweigmetoden«

      — 6 for farve af opløsning, bestemt ved den af The International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses anvendte metode, i det følgende kaldet »ICUMSA-metoden«.

2. Et point svarer til:

   a) 0,0018 % askeindhold bestemt ved ICUMSA-metoden ved 28º Brix

   b) 0,5 farvetypeenhed bestemt ved Braunschweigmetoden

   c) 7,5 farveenheder af opløsning bestemt ved ICUMSA-metoden.

3. Metoderne til bestemmelse af de i nr. 1 nævnte elementer er de samme som dem, der anvendes til bestemmelse heraf i forbindelse med interventionsforanstaltningerne.

Punkt II

STANDARDKVALITETEN FOR RÅSUKKER

1. Råsukker af standardkvalitet er sukker med et udbytte på 92 %.

2. Udbyttet af råsukker af sukkerroer beregnes ved, at tallet for dette sukkers polarisationsgrad nedsættes med:

   a) den med fire multiplicerede procentsats for dette sukkers askeindhold

   b) den med to multiplicerede procentsats for dette sukkers indhold af invertsukker

   c) tallet 1.

3. Udbyttet af råsukker af sukkerrør beregnes ved, at det med to multiplicerede tal for dette sukkers polarisationsgrad nedsættes med 100.

▼B

BILAG II

STANDARDKVALITETEN FOR SUKKERROER

Sukkerroer af standardkvalitet har følgende egenskaber:

a) sund og sædvanlig handelskvalitet

b) 16 % sukkerindhold ved modtagelsen.

▼B

BILAG III

BETINGELSER FOR KØB AF SUKKERROER

Punkt I

I dette bilag forstås ved:

1) Kontraherende parter:

   a) sukkerfabrikanten, i det følgende benævnt »fabrikant«

   b) sukkerroesælgeren, i det følgende benævnt »sælger«.

2) Kontrakt: den mellem sælger og fabrikant indgåede kontrakt om levering af sukkerroer bestemt til fremstilling af sukker.

3) Brancheaftale:

   a) en aftale på fællesskabsplan mellem en sammenslutning af nationale fabrikantorganisationer på den ene side og en sammenslutning af nationale sælgerorganisationer på den anden side indgået forud for kontrakternes indgåelse

   b) en aftale mellem fabrikanterne eller af en af vedkommende medlemsstat anerkendt fabrikantorganisation på den ene side og en af vedkommende medlemsstat anerkendt sælgerorganisation på den anden side indgået forud for kontrakternes indgåelse

   c) selskabsretlige eller for kooperative sammenslutninger gældende bestemmelser, for så vidt disse fastlægger regler for de sukkerroeleveringer, der foretages af indehaverne af andele i eller medlemmerne af et sukkerproducerende selskab eller et kooperativt foretagende

   d) de forud for indgåelsen af kontrakterne mellem fabrikanten og sælgerne indgåede forhåndsaftaler, såfremt der ikke foreligger en aftale som nævnt under litra a) eller en aftale som nævnt under litra b), og såfremt de sælgere, der tiltræder forhåndsaftalen, mindst leverer 60 % af den mængde sukkerroer, som købes af fabrikanten til en eller flere fabrikkers sukkerfremstilling.

Punkt II

1. Kontrakten indgås skriftligt og for en bestemt mængde sukkerroer.

2. Kontrakten fastlægger, hvorvidt og på hvilke betingelser der kan leveres en yderligere mængde sukkerroer.

Punkt III

1. De i dette punkt fastsatte bestemmelser gælder kun, hvis forordningens artikel 19 finder anvendelse.

2. For de i indledningen til forordningens artikel 19, stk. 1, omhandlede mængder sukkerroer angives købspriserne i kontrakten, og disse kan for de under litra a) og b) nævnte mængder ikke være lavere end den for det pågældende produktionsområde gældende minimumspris for sukkerroer som fastsat i forordningens artikel 4.

3. Kontrakten angiver et bestemt sukkerindhold for sukkerroerne. Den indeholder en omregningstabel, som angiver de forskellige sukkerindhold og de koefficienter, ved hjælp af hvilke de leverede sukkerroemængder omregnes til mængder med det i kontrakten angivne sukkerindhold.

   Omregningstabellen fastlægges på grundlag af de udbyttesatser, der svarer til de forskellige sukkerindhold.

4. Hvis en sælger med en fabrikant har indgået en leveringskontrakt om sukkerroer som nævnt i forordningens artikel 19, stk. 1, indledningen og litra a), anses alle denne sælgers i henhold til nr. 3 omregnede leverancer indtil den i kontrakten for disse sukkerroer anførte mængde som levering i henhold til artikel 19, stk. 1, indledningen og litra a).

5. Hvis fabrikanten fremstiller en mindre sukkermængde end sin basiskvote af de sukkerroer, om hvilke han inden udsåningen har indgået kontrakter i henhold til forordningens artikel 19, stk. 1, indledningen og litra a), er han forpligtet til at fordele den sukkerroemængde, som modsvarer hans eventuelle yderligere produktion op til basiskvoten, på de sælgere, med hvilke han inden udsåningen har indgået en leveringskontrakt som omhandlet i nævnte artikel 19, stk. 1, indledningen og litra a), og b).

   En brancheaftale kan indeholde en undtagelse fra denne bestemmelse.

▼B

6. Fabrikanten kan i intet tilfælde af sælgeren forlange godtgørelse af produktionsafgiften for sukkerroer, som denne har leveret i henhold til en kontrakt, der er indgået i overensstemmelse med forordningens artikel 19, stk. 1, indledningen og litra a).

Punkt IV

1. Kontrakten fastsætter bestemmelser om sukkerroeleverancernes normale varighed og deres tidsmæssige fordeling.

2. Disse bestemmelser er de samme som dem, der var gældende for produktionsåret 2000/01, under hensyntagen til størrelsen af den faktiske produktion; en brancheaftale kan indeholde en undtagelse fra denne bestemmelse.

Punkt V

1. Kontrakten fastsætter opsamlingssteder for sukkerroerne.

2. For en sælger, med hvem fabrikanten allerede havde indgået en kontrakt for produktionsåret 2000/01, gælder de mellem den pågældende sælger og fabrikanten aftalte opsamlingssteder for leverancerne i dette produktionsår; en brancheaftale kan indeholde en undtagelse fra denne bestemmelse.

3. I kontrakten bestemmes det, at transportomkostningerne fra opsamlingsstederne bæres af fabrikanten, medmindre der er indgået særlige aftaler i overensstemmelse med de regler eller lokale kutymer, som var gældende inden sukkerproduktionsåret 2001/02.

4. For Danmark, Spanien, Finland, Grækenland, Irland, Portugal og Det Forenede Kongerige gælder dog, at kontrakten, hvis sukkerroerne leveres frit sukkerfabrik, skal indeholde en bestemmelse om, at fabrikanten skal bære en del af transportomkostningerne, og fastsætte procenten eller beløbene herfor.

Punkt VI

1. Kontrakten fastsætter modtagelsesstederne for sukkerroerne.

2. For en sælger, med hvem fabrikanten allerede havde indgået en kontrakt for produktionsåret 2000/01, gælder de mellem den pågældende sælger og fabrikanten aftalte modtagelsessteder for leverancerne i dette produktionsår; en brancheaftale kan indeholde en undtagelse fra denne bestemmelse.

Punkt VII

1. Kontrakten fastsætter, at sukkerindholdet bestemmes efter den polarimetriske metode. Udtagningen af sukkerroeprøver sker ved overtagelsen.

2. En brancheaftale kan fastsætte et andet stadium for udtagning af prøver.

   I så fald skal kontrakten foreskrive en regulering til udligning af en eventuel formindskelse af sukkerindholdet mellem stadierne for overtagelsen og prøveudtagningen.

Punkt VIII

Kontrakten foreskriver, at bruttovægt, jordprocent og sukkerindhold bestemmes på en af følgende måder:

a) i fællesskab af fabrikanten og sukkerroedyrkernes erhvervsorganisation, dersom en brancheaftale bestemmer dette

b) af fabrikanten under kontrol af sukkerroedyrkernes erhvervsorganisation

c) af fabrikanten under kontrol af en af vedkommende medlemsstat anerkendt sagkyndig, dersom sælgeren bærer omkostningerne herved

d) af fabrikanten, dersom det var tilfældet ifølge de regler eller lokale kutymer, der var gældende inden sukkerproduktionsåret 2000/01.

Punkt IX

1. Kontrakten foreskriver, at der skal betales en højere pris til sælgeren, hvis:

   a) der indtræder en stigning i sukkerroeprisen ved overgangen fra et sukkerproduktionsår til det følgende, og

   b) den forhøjelse af interventionsprisen for sukker, som stigningen i sukkerroeprisen medfører, ikke ydes for de lagre, der findes på tidspunktet for overgangen.

▼B

Prisforhøjelsen beregnes for 100 kg hvidt sukker ved at multiplicere den i første afsnit, litra b), omhandlede forhøjelse med en koefficient svarende til forholdet mellem

— de sukkermængder, der er produceret under A- og B-kvoten, og som ikke har været genstand for en overførsel som omhandlet i forordningens artikel 14 og på tidspunktet for overgangen befinder sig på lager

og

— de sukkermængder, der i det afsluttede sukkerproduktionsår er produceret af fabrikanten under dennes A- og B-kvote, og som ikke har været genstand for en overførsel som omhandlet i forordningens artikel 14.

2. En brancheaftale kan indeholde en undtagelse fra nr. 1.

Kontrakten skal oplyse om muligheden for en sådan undtagelse.

Punkt X

1. For den samlede leverede sukkerroemængde foreskriver kontrakten en eller flere af nedenstående forpligtelser for fabrikanten; såfremt dele af denne mængde skal behandles forskelligt, foreskriver kontrakten flere af disse forpligtelser:

a) vederlagsfri tilbagegivelse til sælgeren, ab fabrik, af den friske pulp fra den leverede sukkerroemængde

b) vederlagsfri tilbagegivelse til sælgeren, ab fabrik, af en del af denne pulp, tørret eller tørret og tilsat melasse

c) tilbagegivelse til sælgeren, ab fabrik, af pulp i tørret tilstand; i så fald kan fabrikanten af sælgeren forlange betaling af omkostningerne ved tørringen

d) betaling af en godtgørelse til sælgeren under hensyntagen til mulighederne for udnyttelse af pulpen.

2. En brancheaftale kan foreskrive et andet leveringsstadium for pulpen end det i nr. 1, litra a), b) og c), nævnte.

Punkt XI

1. Kontrakterne fastlægger fristerne for betalingen af eventuelle acontobeløb og af den resterende del af købsprisen for sukkerroerne.

2. Disse frister er de samme som dem, der var gældende i produktionsåret 2000/01; en brancheaftale kan indeholde en undtagelse fra denne bestemmelse.

Punkt XII

Når kontrakten fastlægger nærmere enkeltheder vedrørende de i dette bilag omhandlede forhold, eller når den fastsætter bestemmelser om andre forhold, må dens bestemmelser og virkninger ikke være i strid med dette bilag.

Punkt XIII

1. Den i punkt I, nr. 3, litra b), nævnte brancheaftale skal indeholde en voldgiftsklausul.

2. Når en brancheaftale på fællesskabsplan eller på regionalt eller lokalt plan fastlægger nærmere enkeltheder vedrørende de i denne forordning omhandlede forhold, eller når den fastsætter bestemmelser om andre forhold, må dens bestemmelser og virkninger ikke være i strid med dette bilag.

3. Brancheaftalerne kan blandt andet fastsætte:

a) regler om fordelingen på sælgerne af de sukkerroemængder, som fabrikanten inden udsåningen beslutter at købe til fremstilling af sukker inden for sin A-kvote

b) regler om den fordeling, der er omhandlet i punkt III, nr. 5

c) den omregningstabel, der er nævnt i punkt III, nr. 3

d) bestemmelser om valget og leveringen af frømaterialet til de sukkerroesorter, der skal dyrkes

e) et mindsteindhold af sukker for de sukkerroer, der skal leveres

f) at fabrikanten skal konsultere sælgernes repræsentanter, inden datoen for sukkerroeleverancernes begyndelse fastsættes

g) betaling af præmier til sælgerne for tidlige og sene leverancer

h) angivelser vedrørende:

— den del af pulpen, der er nævnt i punkt X, nr. 1, litra b)

— de omkostninger, der er nævnt i punkt X, nr. 1, litra c)

▼B

— den godtgørelse, der er nævnt i punkt X, nr. 1, litra d)

i) at sælgeren skal afhente pulpen

j) regler om, hvorledes en eventuel forskel mellem interventionsprisen og den faktiske salgspris for sukkeret skal fordeles på fabrikanten og sælgerne.

Punkt XIV

Når der ikke i form af brancheaftaler er truffet aftale om fordelingen mellem sælgerne af de mængder sukkerroer, som fabrikanten inden udsåningen tilbyder at købe til fremstilling af sukker inden for basiskvoten, kan den pågældende medlemsstat fastsætte regler om denne fordeling.

Disse regler kan desuden tillægge traditionelle sælgere af sukkerroer til en kooperativ sammenslutning leveringsrettigheder ud over de rettigheder, der består i kraft af et eventuelt tilhørsforhold til nævnte sammenslutning.

▼B

BILAG IV

BESTEMMELSER OM OVERFØRSLER AF KVOTER MELLEM VIRKSOMHEDER

Punkt I

Medlemsstaterne træffer de foranstaltninger, de finder nødvendige for at tilgodese sukkerroe- og sukkerrørsproducenternes interesser, når en sukkerproducerende virksomhed, som har flere fabrikker, tildeles kvoter.

Punkt II

1. Ved sammenlægning eller afhændelse af sukkerproducerende virksomheder og ved afhændelse af sukkerfabrikker foretages, medmindre andet følger af nr. 2, følgende ændringer af A- og B-kvoterne:

   a) Ved sammenlægning af sukkerproducerende virksomheder tildeler medlemsstaten den herved opståede virksomhed en A-kvote og en B-kvote, som svarer til summen af henholdsvis de A-kvoter og B-kvoter, de pågældende sukkerproducerende virksomheder havde fået tildelt før sammenlægningen.

   b) Ved afhændelse af en sukkerproducerende virksomhed tildeler medlemsstaten med henblik på sukkerproduktion overtagervirksomheden den afhændede virksomheds A-kvote og B-kvote eller foretager, hvis der er tale om flere overtagervirksomheder, en fordeling i forhold til de produktionsmængder, som virksomhederne hver især har overtaget.

   c) Ved afhændelse af en sukkerfabrik nedsætter medlemsstaten A-kvoten og B-kvoten for den virksomhed, der overdrager ejendomsretten til fabrikken, og den forhøjer A-kvoten og B-kvoten for den eller de sukkerproducerende virksomheder, der overtager den pågældende fabrik, med en forholdsvis mængde i forhold til de overtagne produktionsmængder.

2. Hvis en del af de sukkerroe- eller sukkerrørsproducenter, som direkte berøres af de i nr. 1 omhandlede overdragelser, udtrykkeligt tilkendegiver, at de ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til en sukkerproducerende virksomhed, der ikke er involveret i overdragelsen, kan medlemsstaten foretage tildelingen i forhold til de produktionsmængder, som overtages af den virksomhed, til hvilken de pågældende ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør.

3. Ved indstilling på andre vilkår end de i nr. 1 omhandlede:

   a) af aktiviteterne i en sukkerproducerende virksomhed

   b) af aktiviteterne i en eller flere sukkerfabrikker under en sukkerproducerende virksomhed

   kan medlemsstaten tildele de kvoter, der berøres af indstillingen af aktiviteterne, til en eller flere sukkerproducerende virksomheder.

   I det under litra b) omhandlede tilfælde kan medlemsstaten tillige, hvis en del af de berørte producenter udtrykkeligt tilkendegiver, at de ønsker at levere deres sukkerroer eller sukkerrør til en bestemt sukkerproducerende virksomhed, tildele den del af kvoterne, der svarer til disse mængder sukkerroer eller sukkerrør, til den virksomhed, til hvilken de pågældende ønsker at levere.

4. Hvis der gøres brug af undtagelsesbestemmelsen i forordningens artikel 19, stk. 3, kan den pågældende medlemsstat kræve, at de sukkerroeproducenter og sukkerfabrikanter, der berøres at nævnte undtagelse, i deres brancheaftaler indsætter særlige bestemmelser vedrørende medlemsstatens eventuelle anvendelse af nr. 2 og 3.

5. I tilfælde af bortforpagtning af en fabrik, der tilhører en sukkerproducerende virksomhed, kan medlemsstaten nedsætte kvoterne for den virksomhed, der bortforpagter fabrikken, og tildele den virksomhed, der forpagter fabrikken med henblik på sukkerproduktion, kvoter svarende til denne nedsættelse.

   Hvis forpagtningsforholdet bringes til ophør inden for den i punkt V, litra d), nævnte periode på tre produktionsår, annullerer medlemsstaten den tilpasning af kvoterne, der er foretaget i henhold til første afsnit, med tilbagevirkende kraft fra den dato, fra hvilken den fik virkning. Ophører forpagtningsforholdet på grund af force majeure, er medlemsstaten dog ikke forpligtet til at annullere tilpasningen.

6. Hvis en sukkerproducerende virksomhed ikke længere kan overholde de forpligtelser, der i henhold til fællesskabsbestemmelserne påhviler den over for vedkommende sukkerroe- eller sukkerrørsproducenter, og dette er blevet

▼B

fastslået af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, kan medlemsstaten for et eller flere produktionsår overføre den berørte del af kvoterne til en eller flere sukkerproducerende virksomheder i forhold til de overtagne produktionsmængder.

7. Hvis medlemsstaten giver en sukkerproducerende virksomhed pris- og afsætningsgarantier med henblik på fremstilling af ethylalkohol af sukkerroer, kan medlemsstaten efter aftale med virksomheden og de berørte sukkerroeproducenter for et eller flere produktionsår overføre kvoterne eller en del heraf til en eller flere andre virksomheder med henblik på sukkerproduktion.

Punkt III

Ved sammenlægning eller afhændelse af isoglucoseproducerende virksomheder, ved afhændelse af en isoglucosefabrik og ved indstilling af aktiviteterne i en isoglucoseproducerende virksomhed eller i en eller flere fabrikker under en isoglucoseproducerende virksomhed kan medlemsstaten overføre de pågældende kvoter for isoglucoseproduktion til en eller flere virksomheder, uanset om disse allerede måtte have fået tildelt en produktionskvote.

Punkt IV

Foranstaltninger, der træffes i henhold til punkt II og III, kan kun iværksættes, såfremt:

a) der tages hensyn til alle de berørte parters interesser

og

b) den pågældende medlemsstat mener, at foranstaltningerne kan forbedre sukkerproduktionens og sukkerroeproduktionens eller sukkerrørsproduktionens struktur

og

c) foranstaltningerne vedrører virksomheder, som er etableret inden for en og samme region som anført i forordningens artikel 11, stk. 2.

Punkt V

I dette bilag forstås ved:

a) sammenlægning af virksomheder: sammenslutning af to eller flere virksomheder til én enkelt virksomhed

b) afhændelse af en virksomhed: overdragelse eller overtagelse af formuegoderne i en virksomhed, som har fået tildelt kvoter, til fordel for en eller flere virksomheder

c) afhændelse af en fabrik: overdragelse af ejendomsretten til et teknisk anlæg, der omfatter alle de til fremstilling af det pågældende produkt nødvendige installationer, til én eller flere virksomheder, som helt eller delvis overtager den overdragende virksomheds produktion

d) bortforpagtning af en fabrik: udlejning af et teknisk anlæg, der omfatter alle de for sukkerproduktion nødvendige installationer, med henblik på drift heraf, ved en kontrakt med en løbetid på mindst tre på hinanden følgende produktionsår, som parterne forpligter sig til ikke at opsige inden udløbet af det tredje produktionsår, indgået med en virksomhed, der er etableret inden for samme region, jf. forordningens artikel 11, stk. 2, som den region, hvor den pågældende fabrik er beliggende, såfremt den virksomhed, der lejer nævnte fabrik, efter at lejeforholdet har fået virkning, kan betragtes som én enkelt sukkerproducerende virksomhed for så vidt angår hele dens produktion.

Punkt VI

De i punkt II og III omhandlede foranstaltninger får virkning, når virksomhedens eller fabrikkens indstilling af aktiviteterne, sammenlægningen eller afhændelsen sker:

a) mellem 1. juli og 31. januar det følgende år, for det produktionsår, der løber i denne periode

b) mellem 1. februar og 30. juni samme år, for det produktionsår, der følger efter denne periode.

Punkt VII

Når en medlemsstat anvender forordningens artikel 12, stk. 2, tildeler den inden den 1. marts de ændrede kvoter med henblik på anvendelse i det følgende produktionsår.

▼B

Punkt VIII

Såfremt punkt II og III anvendes, giver medlemsstaterne senest 15 dage efter udløbet af de i punkt VI anførte perioder Kommissionen meddelelse om de ændrede A- og B-kvoter.

Punkt IX

Med hensyn til de overførsler af kvoter i Italien, i Spanien og i de franske oversøiske departementer, der finder sted i forbindelse med omstruktureringsplaner som omhandlet i forordningens artikel 12, stk. 2, andet afsnit, kan en gruppe sukkerproducerende virksomheder, som på det tekniske, økonomiske og strukturelle plan er indbyrdes forbundet, og som hæfter solidarisk for overholdelsen af de af fællesskabsbestemmelserne følgende forpligtelser, blandt andet over for sukkerroe- og sukkerrørsproducenterne, anses for at være en sukkerproducerende virksomhed.

▼B

BILAG V

KN-kode	Varebeskrivelse
ex 0403	Kærnemælk, koaguleret mælk og fløde, aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao, yoghurt, kefir og anden fermenteret eller syrnet mælk og fløde, også koncentreret, tilsat sukker eller andre sødemidler:
0403 10	– Yoghurt:
0403 10 51 til 0403 10 99	– – Aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
0403 90	– Andre varer:
0403 90 71 til 0403 90 99	– – Aromatiseret eller tilsat frugt, nødder eller kakao
ex 0710	Grøntsager, også kogte i vand eller dampkogte, frosne:
0710 40 00	– Sukkermajs
ex 0711	Grøntsager, foreløbigt konserverede f.eks. med svovldioxid, i saltlage, svovlsyrlingvand eller andre konserverende opløsninger, men ikke tilberedte til umiddelbar fortæring:
0711 90	– Andre grøntsager; blandinger af grøntsager
	– – Grøntsager
0711 90 30	– Sukkermajs
1702 50 00	Kemisk ren fructose
ex 1704	Sukkervarer uden indhold af kakao (herunder hvid chokolade), undtagen lakridssaft henhørende under pos. 1704 90 10
1806	Chokolade og andre tilberedte næringsmidler med indhold af kakao
ex 1901	Maltekstrakt; tilberedte næringsmidler fremstillet af mel, stivelse eller maltekstrakt, også med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 40 vægtprocent beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet; tilberedte næringsmidler fremstillet af produkter henhørende under pos. 0401 til 0404, også med indhold af kakao, såfremt dette udgør mindre end 5 vægtprocent, beregnet på et fuldstændig fedtfrit grundlag, ikke andetsteds tariferet:
1901 10 00	– Tilberedte næringsmidler til børn, i pakninger til detailsalg
1901 20 00	– Blandinger og dej til fremstilling af bagværk henhørende under pos. 1905
1901 90	– Andre varer:
	– – Andre varer:
1901 90 99	– – – I andre tilfælde
ex 1902	Pastaprodukter, også kogte eller med fyld (af kød eller andre varer) eller på anden måde tilberedt, f.eks. spaghetti, makaroni, nudler, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; couscous, også tilberedt:
1902 20	– Pastaprodukter med fyld, også kogt eller på anden måde tilberedt:
	– – I andre tilfælde:
1902 20 91	– – – Kogte
1902 20 99	– – – I andre tilfælde
1902 30	– Andre pastaprodukter
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – I andre tilfælde

▼B

KN-kode	Varebeskrivelse
1904	Tilberedte næringsmidler fremstillet ved ekspandering eller ristning af korn eller kornprodukter (f.eks. cornflakes); korn, undtagen majs, i form af kerner, flager eller andet bearbejdet korn (undtagen mel), forkogt eller på anden måde tilberedt, ikke andetsteds tariferet
ex 1905	Brød, wienerbrød, kager, kiks og andet bagværk, også tilsat kakao; kirkeoblater, oblatkapsler af den art der anvendes til lægemidler, segloblater, og lignende varer af mel eller stivelse:
1905 10 00	– Knækbrød
1905 20	– Honningkager og lignende
▼M1	
	— Søde kiks, biskuits og småkager; vafler:
1905 31	— — Søde kiks, biskuits og småkager
1905 32	— — Vafler
▼B	
1905 40	– Tvebakker og kryddere, ristet brød og lignende ristede varer
1905 90	– Andre varer:
	– – Andre varer:
1905 90 40	– – – Vafler med et vandindhold på over 10 vægtprocent
1905 90 45	– – – Kiks, biscuits og småkager
1905 90 55	– – – Ekstruderede eller ekspanderede varer, krydrede eller saltede
1905 90 60	– – – – Med tilsætning af sødemidler
1905 90 90	– – – – I andre tilfælde:
ex 2001	Grøntsager, frugter, nødder og andre spiselige plantedele, tilberedt eller konserveret med eddike eller eddikesyre:
2001 90	– Andre varer:
2001 90 30	– – Sukkermajs (Zea mays var. saccharata)
2001 90 40	– – Yamsrødder, søde kartofler og lignende spiselige dele af planter, med indhold af stivelse på 5 vægtprocent og derover
ex 2004	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2004 10	– Kartofler:
	– – I andre tilfælde:
2004 10 91	– – – I form af mel eller flager
2004 90	– Andre grøntsager og blandinger af grøntsager:
2004 90 10	– – Sukkermajs (Zea mays var. saccharata)
ex 2005	Andre grøntsager, tilberedt eller konserveret på anden måde end med eddike eller eddikesyre, ikke frosne, undtagen varer henhørende under pos. 2006:
2005 20	– Kartofler:
2005 20 10	– – I form af mel eller flager
2005 80 00	– Sukkermajs (Zea mays var. Saccharata)
ex 2101	Ekstrakter, essenser og koncentrater af kaffe, te eller maté samt varer tilberedt på basis af disse produkter eller på basis af kaffe, te eller maté; brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger samt ekstrakter, essenser og koncentrater deraf:
	– Ekstrakter, essenser og koncentrater af kaffe samt varer tilberedt på basis af disse ekstrakter, essenser eller koncentrater:

▼B

KN-kode	Varebeskrivelse
	– – Varer tilberedt på basis af disse ekstrakter, essenser eller koncentrater eller på basis af kaffe:
2101 12 98	– – – Andre varer
	– Ekstrakter, essenser og koncentrater af te eller maté samt varer tilberedt på basis af disse ekstrakter, essenser eller koncentrater eller på basis af te eller maté:
	– – Tilberedte varer:
2101 20 98	– – – I andre tilfælde
	– Brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger samt ekstrakter, essenser og koncentrater deraf:
	– – Brændt cikorie og andre brændte kaffeerstatninger:
2101 30 19	– – – Andre varer
	– – Ekstrakter, essenser og koncentrater af brændt cikorie og af andre brændte kaffeerstatninger:
2101 30 99	– – – Andre varer

▼M2

▼B

2105 00	Konsumis, også med indhold af kakao
ex 2106	Tilberedte næringsmidler, ikke andetsteds tariferet:
2106 90	– Andre varer:
2106 90 10	– – Ostefondue
	– – Andre varer:
2106 90 92	– – – – – Uden indhold af mælkefedt, saccharose, isoglucose, glucose eller stivelse, eller med indhold af mælkefedt på under 1,5 vægtprocent, af saccharose på under 5 vægtprocent, af isoglucose på under 5 vægtprocent, af glucose på under 5 vægtprocent eller af stivelse på under 5 vægtprocent
2106 90 98	– – – – – I andre tilfælde
2202	Vand, herunder mineralvand og vand tilsat kulsyre, tilsat sukker eller andre sødemidler eller aromatiseret, og andre ikke-alkoholholdige drikkevarer, undtagen frugt- og grøntsagssafter henhørende under pos. 2009
2205	Vermouth og anden vin af friske druer, tilsat aromatiske planter eller aromastoffer
ex 2208	Ethanol (ethylalkohol), ikke denatureret, med et alkoholindhold på under 80 % vol; spiritus, likør og andre spiritusholdige drikkevarer:
2208 20	– Spiritus fremstillet ved destillation af druevin eller druekvas
2208 50 91 til 2208 50 99	Genever
2208 70	Likør
2208 90 41 til 2208 90 78	– Anden spiritus og andre spiritusholdige drikkevarer
2905 43 00	Mannitol
2905 44	D-glucitol (sorbitol)
ex 3302	Blandinger af lugtstoffer samt blandinger (herunder alkoholiske opløsninger) på basis af et eller flere af disse stoffer, af den art der anvendes som råvarer i industrien; andre tilberedninger på basis af lugtstoffer, af den art der anvendes til fremstilling af drikkevarer:
3302 10	– Af den art der anvendes i næringsmiddel- eller drikkevareindustrien:
	– – Af den art der anvendes i drikkevareindustrien:
	– – – Tilberedninger indeholdende samtlige de smagsstoffer, der kendetegner en bestemt drik:

▼B

KN-kode	Varebeskrivelse
	– – – – I andre tilfælde (med et virkeligt alkoholindhold på 0,5 % vol. eller derunder):
3302 10 29	– – – – – I andre tilfælde
ex kapitel 38	Diverse kemiske produkter
3824 60	Sorbitol, undtagen varer henhørende under pos. 2905 44

▼B

BILAG VI

DE I ARTIKEL 35 OMHANDLEDE STATER, LANDE OG TERRITORIER

Barbados
Belize
Côte d'Ivoire
Fiji
Guyana
Mauritius
Indien
Jamaica
Kenya
Madagaskar
Malawi
Uganda
Republikken Congo
St. Kitts and Nevis — Anguilla
Surinam
Swaziland
Tanzania
Trinidad og Tobago
Zambia
Zimbabwe

▼B

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 2038/1999	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 1, stk. 2, litra m)
Artikel 2, stk. 2 og 3	Udgået
Artikel 3	Artikel 2
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 5	Artikel 4
Artikel 6	Artikel 5
Artikel 7	Artikel 6
Artikel 8	Udgået
Artikel 9	Artikel 7
Artikel 10	Artikel 8
Artikel 11	Artikel 9
Artikel 12	Udgået
Artikel 13	Artikel 22
Artikel 14	Artikel 23
Artikel 15	Artikel 24
Artikel 16	Artikel 25
Artikel 17	Artikel 26
Artikel 18	Artikel 27
Artikel 19	Artikel 28
Artikel 20	Artikel 29
Artikel 21	Artikel 30
Artikel 22, stk. 1, første led	Artikel 31
Artikel 22, stk. 2 og 3	Udgået
Artikel 23	Artikel 32
Artikel 24	Artikel 33
Artikel 25	Artikel 34
Artikel 26, stk. 1	Artikel 10, stk. 1
Artikel 26, stk. 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 26, stk. 3	Artikel 10, stk. 2
Artikel 26, stk. 4	Artikel 11, stk. 3

▼B

Forordning (EF) nr. 2038/1999	Denne forordning
Artikel 26, stk. 5, første afsnit	Artikel 10, stk. 3
Artikel 26, stk. 5, andet afsnit	Artikel 10, stk. 4
Artikel 26, stk. 5, tredje afsnit	Artikel 10, stk. 5
Artikel 26, stk. 5, femte afsnit	Artikel 10, stk. 6
Artikel 26, stk. 6	Udgået
Artikel 27, stk. 1, første led	Artikel 11, stk. 1
Artikel 27, stk. 2	Udgået
Artikel 27, stk. 3	Artikel 11, stk. 2
Artikel 27, stk. 4	Udgået
Artikel 27, stk. 5	Udgået
Artikel 27, stk. 6	Artikel 11, stk. 4
Artikel 28	Udgået
Artikel 29	Udgået
Artikel 30	Artikel 12
Artikel 31	Artikel 13
Artikel 32	Artikel 14
Artikel 33	Artikel 15
Artikel 34	Artikel 16
Artikel 35	Artikel 17
Artikel 36	Artikel 18
Artikel 37	Artikel 19
Artikel 38	Artikel 20
Artikel 39	Artikel 21
Artikel 40	Artikel 35
Artikel 41	Artikel 36
Artikel 42	Artikel 37
Artikel 43	Artikel 38
Artikel 44	Artikel 39
Artikel 45	Artikel 40
Artikel 46	Artikel 41
Artikel 47	Artikel 42, stk. 1
Artikel 48	Artikel 42, stk. 2 og 3
Artikel 49	Artikel 43

▼B

Forordning (EF) nr. 2038/1999	Denne forordning
Artikel 50	Artikel 44
Artikel 51	Artikel 45
Artikel 52	Udgået
Artikel 53	Artikel 46
Artikel 54	Udgået
Artikel 55	Artikel 49
Artikel 56	Artikel 51
Forordning (EØF) nr. 793/72	Denne forordning
Artikel 1	Bilag I, punkt I
Forordning (EØF) nr. 431/68	Denne forordning
Artikel 1	Bilag I, punkt II
Forordning (EØF) nr. 206/68	Denne forordning
Artikel 1	Bilag III, punkt I
Artikel 2	Bilag III, punkt II
Artikel 3	Bilag III, punkt III
Artikel 4	Bilag III, punkt IV
Artikel 5	Bilag III, punkt V
Artikel 6, stk. 1	Bilag III, punkt VI
Artikel 6, stk. 2	Udgået
Artikel 7	Bilag III, punkt VII
Artikel 8	Bilag III, punkt VIII
Artikel 8a	Udgået
Artikel 8b	Bilag III, punkt IX
Artikel 9	Bilag III, punkt X
Artikel 10	Bilag III, punkt XI
Artikel 11	Udgået
Artikel 12	Bilag III, punkt XII
Artikel 13	Bilag III, punkt XIII
Forordning (EØF) nr. 741/75	Denne forordning
Artikel 1	Bilag III, punkt XIV
Forordning (EØF) nr. 193/82	Denne forordning
Artikel 1	Bilag IV, punkt I
Artikel 2	Bilag IV, punkt II

▼B

Forordning (EF) nr. 2038/1999	Denne forordning
Artikel 3	Bilag IV, punkt III
Artikel 4	Bilag IV, punkt IV
Artikel 5	Bilag IV, punkt V
Artikel 6	Bilag IV, punkt VI
Artikel 7	Bilag IV, punkt VII
Artikel 8	Bilag IV, punkt VIII
Artikel 9	Bilag IV, punkt IX
Bilag I	Bilag V
Bilag II	Bilag VI
Bilag III	Bilag VII